

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223204302
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1223204302.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, v právnej veci maloletého A. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, dieťa matky C. A. D., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXXX/XX, B., zastúpenej spoločnosťou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany a JUDr. Andreou Vyskočovou, advokátkou so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, a otca C. G. B., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. J. H. XXX/XX, H. X - K., Česká republika, zastúpeného JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou so sídlom Javorinská 13, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, v konaní o návrhu otca na nariadenie návratu maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 40P/47/2023-1407 zo dňa 27.11.2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í t a k**, že **n a r i a d ũ j e** návrat maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do krajiny jeho obvyklého pobytu, do Českej republiky.

Matke maloletého C. A. D., nar. XX.XX.XXXX **s a n a r i a d ũ j e**, aby maloletého **n a v r á t i l a** na územie Českej republiky do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prípade, ak matka maloletého **n e n a v r á t i** na územie Českej republiky do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, je otec maloletého C. G. B., nar. XX.XX.XXXX oprávnený **p o** uplynutí stanovenej lehoty maloletého **p r e v z i a ŕ** za účelom jeho návratu do krajiny obvyklého pobytu, t. j. na územie Českej republiky.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Uznesením zo dňa 27.11.2024 súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie návratu maloletého dieťaťa do cudziny – Českej republiky (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou článku 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, článkami 1, 3, 4, 12, 13, 14, 19 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25.10.1980, publikovaného v oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod č. 119/2001 Z. z. (ďalej len „Haagsky dohovor“), článkom 2 bodom 9 a 11, článkom 27 bodom 1, 3, 4 Nariadenia Rady (EÚ) č. 2019/1111 z 25.06.2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (ďalej len „Nariadenie“), ustanovenia § 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom a ustanovenia § 123 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), v zmysle ktorých na základe vykonaného dokazovania prijal záver, že krajinou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa bezprostredne

pred navrhovateľom tvrdeným premiestnením, resp. zadržaním matkou dňa 16.05.2023 je Slovenská republika, preto na daný prípad nie je možné aplikovať ustanovenia Haagskeho dohovoru.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie konštatoval, že po zrušení jeho predchádzajúceho rozhodnutia vo veci uznesením odvolacieho súdu zo dňa 19.06.2024 doplnil dokazovanie opätovným výsluchom otca, matky, maloletého A., svedkov L. M. N., C. O., K. P. a Q. R., písomnými vyjadreniami oboch účastníkov a ich právnych zástupcov, výpismi platobnej karty, ktorú používala matka za obdobie do júla 2022 a opätovne vyhodnotil všetky dôkazy nachádzajúce sa v spise.

3. Pri výklade pojmu obvyklý pobyt vychádzal súd prvej inštancie z judikatúry, podľa ktorej je obvyklý pobyt dieťaťa tam, kde je dieťa sociálne začlenené, kde sa nielen fyzicky určitý čas zdržiava, ale má vytvorené sociálne a rodinné väzby, pričom je potrebné prihliadnuť aj na to, kde a za akých podmienok si dieťa plní školskú dochádzku. V danom prípade súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov zistil, že dieťa bolo prijaté na predprimárne vzdelávanie v Materskej škole B. B. K. B., kam v septembri 2023 nastúpilo. Hoci sa otec pokúsil o zápis maloletého dieťaťa do Materskej školy na G. E. K. H. a návrhom žiadal Obvodný súd Praha 9 o nahradenie súhlasu matky so zápisom dieťaťa, toto konanie bolo zastavené pre nedostatok právomoci českého súdu konať, pričom aj z kontextu rozhodnutia vyplýva, že český súd považoval za obvyklý pobyt dieťaťa Slovenskú republiku.

4. Podľa odôvodnenia uznesenia k bodu 24 uznesenia odvolacieho súdu na otázku sudkyne týkajúcu sa tvrdenia matky, že otec nevykonával právo starostlivosti o dieťa podľa čl. 3 písm. b) Haagskeho dohovoru a bola to ona, ktorá starostlivosť o dieťa vykonávala, čo otec vylučoval, keďže je otcom, ktorý je zapísaný v rodnom liste maloletého dieťaťa a rodičia žili v spoločnej domácnosti otec uviedol, že do mája 2022 sa staral o dieťa spoločne s matkou dieťaťa ako rodičia žijúci v spoločnej domácnosti, chodili spolu na výlety, dovolenky, mali rozdelené, kto kedy vozí dieťa zo škôlky a do škôlky a spolu trávili víkendy. Spoločne stolovali, večerali, uspávali dieťa na striedačku a spávali s ním v spálni. Od mája 2022 si ho brával v dvojtýždňových intervaloch, vždy na víkend a jeden - dva dni navyše, niekedy od stredy do pondelka, na čo matka reagovala opačným tvrdením, že otec sa od mája 2021, kedy si prenajal byt na R., v domácnosti v byte H. I. vyskytoval podľa toho, v akom štádiu bol vzťah s jeho milenkou. Nikdy nevedeli, kedy príde, v oboch domácnostiach mal svoje veci, keď bola na Slovensku, písal jej, aby sa vrátila, že to chce riešiť, mal s ich vzťahom vlastné zámery. Otec sa reálne nikdy neodšťahoval z bytu H. I., aby im ho dal k dispozícii, vždy tam chodil a matka mala taký pocit, že ich kontroluje. Matka vo svojej výpovedi uviedla v tejto súvislosti podstatné tvrdenie, že otec si bral syna nepravidelne, v rozsahu asi 5 dní v mesiaci, boli obdobia, keď si ho nebral vôbec. V danom prípade ide o rozporné tvrdenie oboch rodičov, keď rozpory jednoznačne neodstránil ani žiaden z vypočutých svedkov. Súd prvej inštancie nemohol zobrať do úvahy výpoveď sestry otca C. O., pretože rodinu pravidelne nenavštevovala, uviedla iba jednu návštevu v byte H. I.. Jej informácie boli sprostredkované od otca a ich rodičov a nemali preto zásadnú výpovednú hodnotu vzhľadom na vzťah k otcovi. Susedia v byte H. I., vypočutí svedkovia K. P. a Q. R. uviedli, že vzhľadom na bezprostrednú blízkosť bytov vnímali prítomnosť matky a maloletého A., aj vzhľadom na to, že A. je živé a bezprostredné dieťa, v rozhodnom období od začiatku roku 2021 do leta 2023 ako veľmi častý. Každopádne, ani jeden zo susedov nežil s účastníkmi v spoločnej domácnosti, nebol s nimi v dennom kontakte, nezostával v byte každý víkend, keď svedok R. chodieval aj na služobné cesty, od mája 2022 sa otec zo spoločnej domácnosti odsťahoval do prenajatého bytu v R., ako aj vzhľadom na časový odstup preto nebolo možné nesporne ustáliť, že matka sa spolu s dieťaťom vyskytovali v danom byte v H. prevažnú väčšinu času. Svedkyňa M. N. naopak uviedla, že po jej presťahovaní sa z H. do B. v lete v roku 2021 sa už ďalej stretávali s matkou A. len v B. a zhodnotila, že od leta 2021, kedy už bývala v B., bola matka so A. viac v B. ako v H., ale presné časové intervaly ich pobytov v B. si vzhľadom na časový odstup nepamätala. Svedkyňa uviedla, že s matkou A. bola v dennom kontakte, písali si, telefonovali a často sa stretávali vždy, keď to bolo možné aj spolu s deťmi. Jej syn M. je veľmi dobrým kamarátom A., chodili spolu do predškolskej triedy v materskej škole a teraz chodia na rovnakú základnú školu.

K bodu 26 uznesenia odvolacieho súdu k argumentu matky, že v H. nemá so synom žiadne zázemie, nemajú tam vybudované žiadne sociálne, pracovné, či rodinné zázemie, žiadny spoločný domov, ani finančné prostriedky na život vo veľkomeste ako je H., súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle záverov odvolacieho súdu bolo potrebné túto argumentáciu matky posúdiť a vyhodnotiť s ohľadom na vykonané dokazovanie, keď nebolo sporné, že matka sa s maloletým dieťaťom zdržiavala v H. v byte otca, ktorý zároveň finančne zabezpečoval potreby rodiny, keď matka popisovala finančnú závislosť od otca, otec uviedol, že im zabezpečil bývanie, pretože im poskytol svoj byt H. I. a on sa odsťahoval do prenajatého

bytu v R., zabezpečoval rovnako všetky financie, platil zo svojho účtu poplatky za materskú školu, bývanie, poistenie auta, telefón, jedlo do mája 2022, dokedy spolu bývali, riešili donáškovou službou. Posielal jej na účet priemerne 30.000,- Kč mesačne, keď to nestačilo v daný mesiac, vypýtala si a poslal jej ďalšie peniaze. Neskôr posielal peniaze priamo na jej účet a fungovali v rovnakom režime aj po jeho odchode zo spoločnej domácnosti. A. uvádzal vo svojej výpovedi, že má troch kamarátov, všetkých troch z H., ďalší dvaja zo Slovenska, ktorých mal už predtým. Pred premiestnením A. na Slovensko boli jeho rodičia viac s dieťaťom ako A., priamo v H. žije sestra otca s deťmi, s ktorými sa stretávajú počas ich spolužitia. Aj A. mala väzby v H., ako príklad uviedol rodičov A. L. a H., hlavne s L. mala blízky vzťah a s nimi mali aj rôzne akcie. A. pred otehotnením bývala v byte rodičov a nemala úspory, preto bolo prirodzené, že sa o rodinu staral otec. Na rozhodnutí, že budú žiť v H. sa zhodli z dôvodu, že v H. mal otec byt, prácu, a preto aj matka súhlasila s tým, že sa tam za ním odsťahuje. Nie je pravdou, že na ňu tlačil ohľadom výberu škôlky, nikdy nevyvíjal nátlak ani manipuláciu v tom, čo si kúpi, či nekúpi, naopak mala platobnú kartu, takže sa rozhodovala sama. Vždy, keď mal maloletý A. nejaký zdravotný problém, chodil s ním k lekárovi aj otec, rovnako aj na pohotovosť, keď mal napr. zápal ucha, alebo keď sa pretočil v kočiarike a narazil si ústa. Naopak matka argumentovala, že v otázke sociálnych väzieb nemali vzhľadom na charakter ich partnerského vzťahu žiadne rodinné alebo priateľské väzby, A. sa okrem otca a kamaráta A., ktorý sa odsťahoval, v Čechách s nikým iným nestretával. Všetky sociálne väzby mal na Slovensku. Od júna 2020 do januára 2021 boli stále v B. a odvtedy až do mája 2023 strávil A. viac času so starými rodičmi z jej strany ako s vlastným otcom, ktorý bol stále pracovne vyťažený. Čo sa týka finančných prostriedkov, vždy to záviselo od toho, či bola na otca v zmysle jeho požiadaviek milá, že tolerovala jeho neskoré príchody domov, paralelný vzťah, bola na ňom finančne závislá, a preto musela „poslúchať“. Tým, že v H. nikdy neštudovala, nepracovala, nemala tam žiadne sociálne väzby, po otehotnení na žiadosť otca prišla do H., s tým, že budú spolu žiť, čo sa však nestalo, už po šestonedeli išla spolu so A. k rodičom. K ponuke práce v H. uviedla, že susedia jej iba navrhli, aby sa pozrela na stránku P. R. S., nikto jej konkrétnu prácu neponúkol a podmienkou bolo ovládať český jazyk. Z dôvodu, že sa starala o dieťa a neovládala češtinu jej aj kariérna poradkyňa povedala, že je v Čechách nezamestnateľná. Priemerne trávil A. s matkou 25 dní v mesiaci a s otcom 5 dní, a preto sa nikdy spoločne nestretávali s jeho rodinou. Túto argumentáciu matky potvrdzuje aj výpoveď svedkyne M. N., ktorá uviedla, že od leta 2021 bola matka spolu so A. viac v B. ako v H. a boli v dennom kontakte. Obaja rodičia sa zhodli na tom, že rodinu a domácnosť financoval navrhovateľ a matka bola na ňom počas jej prítomnosti v H. prevažne finančne závislá, nemala vlastné finančné zdroje na zabezpečenie živobytia, ani relevantné bývanie.

Vo vzťahu ku skutkovým záverom, že maloletý A. bol v Českej republike zdravotne poistený, mal svoju pediatričku L. N. D., u ktorej absolvoval preventívne prehliadky a ktorá zároveň v potvrdení poskytla prehľad fyzických návštev maloletého dieťaťa v jej ambulancii, pričom L. L. H., ktorý bol podľa tvrdenia matky pediatrom maloletého dieťaťa na Slovensku, v potvrdení len uviedol, že ho dieťa navštevovalo opakovane, z čoho nie je možné ustáliť nielen začiatok, či koniec poskytovania zdravotnej starostlivosti, ale ani počet návštev dieťaťa v jeho ambulancii, otec uviedol, že do spisu založil potvrdenie L. D., že A. navštevoval pravidelne jej ambulanciu, mal v H. logopéda, zubára, navštevovali kvôli zápalu ucha aj pohotovosť v nemocnici L.. Matka potvrdila skutkový záver, že L. D. bola od narodenia pediatrička A., zoznam návštev zodpovedá času, kedy bol A. v H., ale okrem jedinej návštevy na pohotovosti v nemocnici L., o ktorej otec hovoril, sa o zdravotný stav dieťaťa starala výlučne ona. Dôvod, pre ktorý nebolo možné poskytnúť zoznam presných návštev A. u pediatra L. H. v B., čo súd prvej inštancie považoval za presvedčivé, je skutočnosť, že záznamy o presných návštevách A. v ambulancii nebolo možné vzhľadom ku skutočnosti, že lekár odišiel do dôchodku a A. bol samoplatca, dohľadať.

Ku skutkovým záverom, že maloleté dieťa navštevovalo v H. predškolský klub M., G. L., kam nastúpilo k dochádzke dňa 31.05.2021 a do klubu pravidelne dochádzalo, ako aj voľnočasové aktivity, plávanie v Anahite, rugby v Rugby Club Praha, kurzy organizované klubom Edo Bubo a Monkey's Gym v Prahe, o ktorých otec predložil dôkazy a s ktorými sa súd prvej inštancie vo svojom prvom rozhodnutí nevysporiadal, otec uviedol, že plávanie v Anahite od šiestich mesiacov dieťaťa zabezpečoval sám až do roku 2022. Do klubu Edo Bubo s ním chodila matka, tam sa spoznal so A., rovnako aj do Monkey's Gym v Prahe, túto aktivitu mu vybrala matka, je to vidno aj z jej platieb platobnou kartou, niekedy sa zúčastnil tiež. Na hranie N. T. N. U. H., ktorý bol blízko ich bytu, chodili spolu so A., chodila tam primárne matka, ale niekedy aj otec. Matka naopak argumentovala, že na plávanie A. vždy pripravovala ona, chodil tam s otcom od jeho 6 - tich mesiacov, v roku 2022 tam bol možno raz alebo dva krát, veľa krát tam nebol, lebo otec mal pracovné povinnosti, alebo neboli v H., pretože plávanie bývalo v piatky. Do Rugby Clubu nechodil cez zimu vôbec, bol tam možno raz a čo sa týka Monkey's Gym, chodil tam v roku 2021, v roku 2022 si nepamätala presné návštevy v roku 2023 tam nebol ani raz. Všetky

tieto aktivity maloletého A. neboli na pravidelnej báze a nemôžu tak založiť záver súdu, že dieťa malo „obvyklý pobyt“ v H. v Českej republike, keď pre vyslovenie záveru o obvyklom pobyte sa predpokladá kumulatívne splnenie oboch podmienok, a to jednak vôľou dotknutej osoby zriadiť zvyčajné centrum svojich záujmov na určenom mieste a jednak prítomnosťou, ktorá predstavuje dostatočný stupeň stability na území dotknutého členského štátu. Ani jedna z týchto podmienok nebola aktivitami, ktoré navštevoval A. počas svojho pobytu v H., preukázaná, pretože aj keď sa A. zúčastňoval týchto aktivít počas svojho pobytu v H., bez ďalšieho to nevylučuje, že nemohol tráviť s matkou ňou tvrdené časové úseky v B..

K otázke zamestnania matky v Českej republike a po jeho strate hľadania si nového zamestnania v Českej republike, ako aj okolnosti, že po tom, čo sa otec definitívne odsťahoval zo spoločnej domácnosti, zrejme máj 2022, zotrvala v byte otca v H. ešte rok, môže byť, pri spornosti tvrdení oboch rodičov týkajúcich sa ich budúcnosti, resp. miesta ich ďalšieho života, jedným z faktorov smerujúcim k úvahe o tom, že prítomnosť matky so synom v Českej republike nemala dočasný alebo len príležitostný charakter, otec uviedol, že jej tvrdenie, že si prácu hľadala a nevedela ju nájsť, považuje za účelové, pretože je bežné, že v H. žije veľa slovensky hovoriacich ľudí, ktorí nemajú problém nájsť si prácu, je to bežná záležitosť. Matka argumentovala tým, že si nedokázala ako slovensky hovoriaca nájsť si prácu v H. so svojom odbore, keď navyše neovládala príslušné právne predpisy. Ešte rok po odchode navrhovateľa bývali so A. v byte H. I. s tým, že cestovali aj na Slovensko a vracali sa z dôvodu, že jej navrhovateľ vždy napísal správu, aby to ešte skúsili, dali si šancu a vždy mu na to naletela, hoci v tom čase bola už jeho priateľka tehotná. Keď navrhovateľ odišiel zo spoločnej domácnosti v máji 2022, napísal jej, že bude žiadať poplatky za byt, a ak by tam mala priateľa, tak bude žiadať aj nájomné. Z týchto skutkových zistení pre rozhodnutie súdu vyplýva, že matka tvrdí, že v danom byte bývala spolu so A. počas ich pobytov v H. aj po odchode navrhovateľa zo spoločnej domácnosti, ale v rozhodnom období chodila pravidelne na dlhšie obdobia na Slovensko, ktoré považovala za obvyklý pobyt dieťaťa.

K záveru súdu prvej inštancie, ktorý neskúmal a neposudzoval spôsob a charakter návratov matky so synom na Slovensko, t. j. či sa jednalo o bežnú rodinnú návštevu rodičov matky, resp. návštevu starej matky maloletého dieťaťa zo strany matky z dôvodu jej ochorenia, príp. iných členov rodiny, alebo či sa matka so synom v mieste ich evidovaného trvalého bydliska aj reálne zdržiavala s úmyslom mať v ňom aj po 31.12.2020 stále a obvyklé centrum svojich záujmov, otec uviedol, že čo sa týka charakteru návštev, boli to bežné návštevy, v októbri 2022 mu matka povedala, že jej matka je chorá, bola na Slovensku dlhšiu dobu, išlo o krátkodobé návštevy, nie o žiadnu dlhšiu dobu. Podľa navrhovateľa matka nemala a neexistoval ani žiaden záujem zo strany maloletého A. mať centrum svojich záujmov na Slovensku, pretože všetky aktivity mal v H. až do únosu, ak taký zámer aj mala, nezverila sa mu s tým. Matka naopak uviedla, že jej mamu operovali vo februári 2022, chodila tam nielen za účelom návštevy matky, ale z dôvodu, že tam mali spolu so synom aj po 31.12.2020 stále a obvyklé centrum ich záujmov. Nie je pravdou, že navrhovateľ mal vzťah s priateľkou až od jesene 2023, ale ako jej potvrdili aj zamestnanci jeho firmy, bolo to aj v roku 2022, pretože priateľka otca sa vydávala v septembri 2021, ale ako to jej manžel potvrdil, už po svadbe sa mu priznala, že má vzťah s otcom maloletého – jej šéfom. A. mal na Slovensku vždy kamarátov, aktivity, väzby, ktoré preferoval a spôsob, akým on trávil čas, v H. nič také nemal, okrem A., ktorý sa beztak na dva roky odsťahoval do V.. Z dôvodu, že bolo v konaní preukázané, že otec nebol na dennej báze so synom už od roku 2021, keď sa matka do H. vrátila na Silvestra 2020, ale že mal prenajatý byt v R., kde občas chodil prespávať a od mája 2022 sa z bytu H. I. do prenajatého bytu v R. odsťahoval už definitívne, keď sa stretával so synom, ako sám uvádza, v 2 - týždňových intervaloch, podľa tvrdenia matky aj menej a na druhej strane, ak matka pracovala len na dohodu, nie na riadny pracovný úväzok, navrhovateľ sa v ich domácnosti do mája 2022 nenachádzal pravidelne, od mája 2022 už vôbec, vyhodnocujúc dôkazy sa súd prvej inštancie priklonil k tvrdeniam matky, že boli spolu so A. na Slovensku v B. pravidelne, v dlhších časových úsekoch v minimálnom rozsahu 2 týždne, aj dlhšie, nešlo len o občasné víkendové návštevy rodičov matky, kde mal A. stále a obvyklé centrum svojich záujmov, starých rodičov zo strany matky a kamarátov, s rodinami ktorých sa spolu s matkou stretávali.

5. Podľa súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov nebolo možné prijať záver, že maloletý A. nadobudol a jednoznačne mal, bezprostredne pred premiestnením na územie Slovenskej republiky dňa 16.05.2023, obvyklý pobyt na území Českej republiky. V danom smere totiž chýba dohoda rodičov, na základe ktorej by k nadobudnutiu obvyklého pobytu maloletého v Českej republike došlo. Pokiaľ ide o argumentáciu otca týkajúcu sa integrácie maloletého v sociálnom a zdravotnom systéme Českej republiky, túto súd prvej inštancie nespochybnil, avšak skutočnosti, že maloletý bol zdravotne poistený v Českej republike, mal tam svojho pediatra, súd považoval za prirodzené, keď sa prechodne spolu s matkou v H. zdržiaval a bolo potrebné aktuálne riešiť jeho zdravotný stav. Každopádne, aj z rozpisu návštev u pediatra v H. podľa potvrdenia L. D. vyplýva, že tieto návštevy boli pravidelné a časté, naopak, v roku 2021 to bolo

iba trikrát v dňoch 19.3., 29.4., 27.5. a v roku 2022 dvakrát v dňoch 22.4., 22.9., v roku 2023 maloletý nenavštívil pediatričku v H. ani raz. Naopak, z potvrdenia pediatra, ktorého navštevoval maloletý v B. L. H. vyplýva, že maloletého mal vo svojej starostlivosti a pravidelne ho navštevoval. Je potrebné zdôrazniť, že matka poberala aj rodinné prídavky na Slovensku. Rozpis návštev od L. H. nebolo možné získať, keď maloletý A. bol samoplatca a lekár odišiel do starobného dôchodku, preto podrobnými záznamami už nedisponoval.

Súd konštatoval, že argumentácia otca, že maloletý navštevoval Materskú školu v H. M. a mal teda zázemie v H. v Českej republike, na záver o obvyklom pobyte maloletého na území Českej republiky v čase bezprostredne pred premiestnením nepostačovali, pretože začlenenie dieťaťa do určitého prostredia samé o sebe bez ďalšieho vyjadrujú. Aj z potvrdenia samotného zariadenia je zrejmé, že nešlo o materskú školu, kde by prebiehalo riadne predprimárne vzdelávanie, ale o tzv. detský klub. Z predmetného potvrdenia nevyplýva ani presný časový rozsah, konkrétne obdobie, kedy maloletý klub navštevoval, a podľa výpovede matky tam maloletý počas pobytu v H. viac nechodil ako chodil. Vzhľadom na charakter zariadenia, ktoré nefungovalo ako klasická materská škola, ale ako detský klub - herňa, dospel súd k záveru, že tento argument otca vyznieva nepresvedčivo a nemožno ho vyhodnocovať ako riadnu návštevu predškolského zariadenia maloletým. Ako matka uviedla, hocikedy sa mu do klubíku, ako dieťa nazývalo toto zariadenie, nechcelo ísť, často bývalo choré a často sa nachádzali na Slovensku, preto ho nenavštevovalo. Údaje o dochádzke do tohto zariadenia existujú len od novembra 2022, predtým nie je možné ani zo strany zariadenia poskytnúť prehľad dochádzky z dôvodu zmeny dochádzkového systému.

Súd neprisvedčil argumentácii otca, na základe ktorej mal maloletý A. obvyklý pobyt na území Českej republiky, keď v súlade so závermi dokazovania, vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov sa súdu javila výpoveď matky pravdivá, že otec súhlasil s obvyklým pobytom maloletého v Slovenskej republike a sám v júni 2020 matku s dieťaťom do B. priviezol, následne si dieťa brával alebo ho navštevoval v režime 5 dní v mesiaci. Z jeho výpovede pred súdom vyplynulo, že sa s matkou dieťaťa chcel v septembri 2020 rozísť a za týmto účelom jej to prišiel do B. oznámiť, ale napokon jej navrhol skúšobné obdobie obnovy spolužitia a primäl ju, aby 31.12.2020 prišla za ním do H. a skúsili ešte raz fungovať ako rodina. Tieto skutočnosti zistené v prvom konaní otec nevyvrátil ani vo svojej opätovnej výpovedi pred súdom. Súd ustálil, že maloletý A. má obvyklý pobyt v Slovenskej republike od júna 2020, a do H. chodil za účelom stretnutí s otcom, prípadne tam prechodne pobudol spolu s matkou za účelom pokusu o obnovu rodiny na návrh otca, čo sa nepodarilo, keď otec sa napokon rozhodol pre vzťah s inou ženou, s ktorou v súčasnosti vedie spoločnú domácnosť a majú spoločné dieťa.

Súd uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkov, z nich ani jeden nežil s účastníkmi konania v spoločnej domácnosti a nevedel si detailnú evidenciu prítomnosti matky a dieťaťa v byte H. I. K. H.. Prihliadajúc i na odstup času od obdobia, o ktorom svedkovia vypovedali, súd nemohol brať do úvahy ich výpovede ako jediný ukazovateľ správnosti svojich skutkových zistení, keď mohli byť nepresné. Zdôraznil, že ani susedia sa nevideli denne, nenarazili na seba každý deň cestou domov, netrúfali celý čas a všetky víkendy vo svojich bytoch evidujúc prítomnosť či neprítomnosť účastníkov v ich byte v rozhodnom období od januára 2021 do mája 2023, čo je nereálne a nepravdepodobné.

Za nepresvedčivú súd prvej inštancie označil aj argumentácia otca, že matka v rozhodnom období používala platobnú kartu z jeho účtu, keď výpisy z tejto karty predložil len do júla 2022, a musel prisvedčiť argumentácii matky, že išlo o účet otca, od ktorého mala matka iba platobnú kartu a nedá sa vylúčiť, že platby mohol realizovať aj otec, ktorý bol majiteľom účtu.

6. S poukazom na čl. 3 Haagskeho dohovoru mal súd v konaní za preukázané, že maloletý A. nemal bezprostredne pred otcom tvrdým premiestnením dňa 16.05.2023 obvyklý pobyt na území Českej republiky.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého namietajúc, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. d), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“).

Uviedol, že súd prvej inštancie opätovne svoje nové rozhodnutie založil na tom, že obvyklý pobyt maloletého je a bol na území SR, pričom daná úvaha neobstojí a ani sám prvoinštančný súd ju nevie

odôvodniť. Namietal, že prvoinštančný súd založil svoje úvahy výlučne na výpovedi matky a ostatné dôkazy zhodnotil ako nedôveryhodné alebo nepresvedčivé. Podľa odvolateľa sa dokonca javí, akoby prvoinštančný súd vyberal zo svedeckých výpovedí časti hodiace sa na podporu tvrdení matky a ostatné zamietal, alebo sa tváril, že neexistujú, čiže sa k nim radšej vôbec nevyjadril. Mal za to, že súd prvej inštancie ignoroval úplne a nijako neposúdil a v odôvodnení sa nenachádza ani jeden odkaz na vyhodnotenie týchto dôkazov: výpis telefonátov a používanie dát matkou priamo na jej mobilnom telefónnom čísle, podľa ktorého sa 80% - 90% času nachádzala v ČR; komunikáciu rodičov z apríla 2023 ako aj inú komunikáciu, z ktorej vyplýva, že matka býva vo K. ako aj že matka označuje ČR za obvyklý pobyt; rozhodnutia českých súdov (Obvodný súd pre Prahu 9, sp. zn. 66 Nc 2578/2023; obvyklý pobyt odôvodnil nástupom; objednávky realizované matkou do bytu v ČR; potvrdenia o návšteve iných lekárov ako pediatra (logopéd, zubár); argumentácia v jeho písomných podaniach akoby neexistovala – súd prvej inštancie ju nezobral do úvahy a ani neposkytol odpovede ani na jeden jeho argument v početných písomných vyjadreniach (vyjadrenie zo dňa 08.09.2024, 14.10.2024) a výpisy z účtov predložených matkou.

Namietal, že súd prvej inštancie len jednoslovné odmietol dôkazy: výpis z platobnej karty – bez hlbšieho skúmania prisvedčil argumentácii matky, že údajne transakcie mohol realizovať aj on, avšak matka neuviedla ani jednu jedinú transakciu a neoznačila, ktorú mal údajne spraviť on, opäť len zapakoval svoje hodnotenie, kde dôkaz od L. H. s uvedením, že ho maloletý navštevoval pravidelne je nad dôkazy o lekárskech návštevách v ČR a je podľa súdu prvej inštancie označený ako presvedčivý (súd prvej inštancie len opísal svoje predchádzajúce rozhodnutie z 27.11.2023 a uviedol, že v roku 2021 mal maloletý len 3 návštevy pediatra a odignoroval ostatné návštevy lekárov. Dôkazy nehodnotil vo vzájomnej súvislosti, ale čisto izolovane. Skutočnosti, že maloletý bol zdravotne poistený v ČR, mal tam svojho pediatra, súd považoval za prirodzené, keď sa prechodne spolu s matkou zdržiaval v H. a bolo potrebné aktuálne riešiť jeho zdravotný stav. V SR toto nemal a tu mal mať podľa názoru súdu „centrum svojich záujmov“. Neobstojí argument ohľadne L. H., s ktorým matka podpísala zmluvu ešte v roku 2017 – bez súhlasu otca – pričom je nesporné tvrdenie oboch rodičov, že matka v roku 2017 žila s maloletým v ČR.); výsluchy svedkov – susedov vo K., ktoré súd prvej inštancie hodnotil ako nedôveryhodné, pričom svedkyňa P. výslovne uviedla, že matku videla na dennej báze vo K. a výslovne poprela, že by matka bola dva týždne mimo byt. Ako jedinú presvedčivú výpoveď súd zhodnotil M. N., ktorá tvrdila, že od leta 2021 bola matka s maloletým viac v B. – tu je pritom zásadný rozpor s obsahom spisu, podľa ktorého do mája 2022 rodičia žili v spoločnej domácnosti. Poukázal na to, že svedkyňa P. potvrdila, že denne videla na vlastné oči maloletého vo K., zatiaľ čo svedkyňa N. uviedla, že bola v dennom kontakte (správy, volania), ale nikde neuviedla, že ich osobne videla denne alebo žila v spoločnej domácnosti. Prvoinštančný súd odmietol svedectvá ďalších svedkov z dôvodu, že títo nežili v spoločnej domácnosti s účastníkmi, ale toto kritérium už nepoužil a neaplikoval u svedkyne N.. Nezodpovedanou otázkou stále ostáva, že ak má byť záver taký, že maloletý A. mal v SR obvyklý pobyt k máju 2023, tak potom kde je stopa o ňom preukazujúca, že sa v SR nachádzal. V H. je o ňom veľa záznamov, dôkazov, „stôp“, ale podľa záverov súdu prvej inštancie nie sú presvedčivé, hoci v SR nie je ani jeden dôkaz a matka sama ani nevedela vyšpecifikovať presné obdobia, kedy bola od januára 2021 do mája 2023 v SR, ale to je presvedčivejšie ako všetky dôkazy preukazujúce pobyt maloletého v ČR. Maloletý teda žil v SR počas tých údajných 2 týždňov jeho pobytu vo vzduchoprázdne, nebol chorý, nebol na pohotovosti, u zubára, logopéda, nejedol, nepil, neexistujú žiadne platby v SR, keďže matka nevie preukázať platby v SR ani z jej slovenského, ani z iného účtu, matka netelefonovala, maloletý nechodil na krúžky, do MŠ, nikde. Odvolateľ mal za to, že keď sa pospájajú dátumy pobytu maloletého podľa založených dôkazov – spojí sa platobná karta, návštevy lekára, detskej skupiny (MŠ), krúžkov, nákupy matky na internete, dátumy podľa fotografií, používanie mobilného telefónu, tak vyjde tabuľka s 90% času, ktorý bol maloletý a matka preukázateľne v ČR a zanechali o sebe stopu. Nehovoriac o tom, že ich susedia denne videli a počuli. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa postavil svoje závery o obvyklom pobyte maloletého na výpovedi matky, čo predstavuje 90% záverov súdu, potvrdení L. H., výpovedi svedkyne N. a návšteve MŠ maloletým od septembra 2023, čiže po premiestnení na Slovensko. Poukázal na to, že obaja rodičia zhodne uviedli, že sa nejedná o žiadnu herňu, ale o detskú skupinu, ktorá je uzatvorená, kde je potrebné podpísať prihlášku na prijatie. Prihláška podpísaná oboma rodičmi sa nachádza v súdnom spise. Súd prvej inštancie aj napriek tomu stále uvádza, že ide o detský klub – herňu. Uviedol, že založil aj výpis z webového sídla o danej detskej skupine, kde sa uvádza, že ide o anglickú outdoorovú materskú školu, ktorá reálne funguje ako materská škola, len nemá akreditáciu. Tvrdil, že maloletý nikdy nezmenil obvyklý pobyt na území SR a od svojho narodenia ho mal na území ČR. To, že bola matka na dlhšom dočasnom pobyte v roku 2020 na obdobie niekoľkých mesiacov, obvyklý pobyt maloletého dieťaťa nezaložilo, lebo, ako je zrejmé aj z konania matky, sama naplnila

dohodu rodičov a do H. sa vrátila s maloletým dobrovoľne dňa 31.12.2020, od kedy s ním v H. sústavne žila. Uviedol, že matka založila kompletný výpis zo svojho účtu, z ktorého vyplýva, že na území SR sa v rozhodnom období nachádzala 6,69%. Založil výpis z platobnej karty, ktorú mala k dispozícii len matka, čo sama vo svojej výpovedi potvrdila. Nebolo kedy cestovať na Slovensko, keďže nákupy sú vykonané takmer každý deň. Do spisu založil správy a komunikáciu medzi ním a matkou z apríla 2023, t. j. tesne pred premiestnením maloletého matkou, z ktorej je zrejmé, že matka ho žiadala o súhlas s presťahovaním, ktorý jej odmietol udeliť. Poukázal na závery odvolacieho súdu ohľadom matkinho tvrdenia, že svoj pobyt v H. viazala výlučne na trvanie partnerského vzťahu s ním („skúšobné obdobie“), i závery českého súdu, ktorý uviedol, že ak matka tvrdí, že sa vrátila len „na skúšku“, podstatná je aj okolnosť, že v ČR zotrvala minimálne ešte jeden rok po tom čo, otec opustil spoločnú domácnosť a odišiel žiť k inej žene. Žila v ČR od 31.12.2020 až do polovice roka 2023, nie je možné uveriť jej tvrdeniu o „skúške“ najmä preto, že v ČR žila ešte jeden rok, po tom, čo jej bolo zrejmé, že vzťah s otcom sa obnoviť nepodarilo. Ďalej poukázal na uznesenie Obvodného súdu pre Prahu 9 č. k. 66 Nc 2578/2023-474 zo dňa 18.06.2024, konkrétne na body 32, 33 a na uznesenie Mestského súdu Praha č. k. 39 Co 234/2024-553. Bol toho názoru, že nič okrem výpovede matky nenasvedčuje tomu, že by mal maloletý žiť na území SR po dobu 2 týždňov mesačne. Od 31.12.2020 do mája 2023 ubehlo obdobie viac ako jedného roka, z čoho je úplne zrejmé, že dieťa bezprostredne pred premiestnením matkou na územie SR malo jediný obvyklý pobyt na území ČR, od júna 2021 do júna 2023 dieťa navštevovalo detský klub M. (nie herňu) na dennej báze s celodenným pobytom, dieťa navštevovalo plávanie kontinuálne 4 roky (2018 - 2022), tréningy rugby v roku 2021, gymnastiku v klube Monkey Gym (2019 – 2022), zúčastňovalo sa kurzov v Edo Bubo a v ČR malo dieťa pediatra, zubára, logopéda, navštevovalo pohotovosť, to všetko od narodenia, vrátane rozhodného sporného obdobia od januára 2021 do mája 2023.

Matka preukázala súdu, že v H. bola zamestnaná od 13.04.2021 do 25.08.2022 na dohodu o vykonaní práce a následne sama predložila potvrdenie o absolvovaní kariérneho poradenstva, podľa ktorého sa toto konalo dňa 21.04.2023 a v ktorom sa uvádza, že jej bol odporučený návrat na Slovensko, čiže v danom čase žila v ČR, kde si hľadala prácu. Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie ohľadom toho, že k tomu, aby došlo k nadobudnutiu obvyklého pobytu maloletého v ČR, chýba dohoda rodičov, pretože obvyklý pobyt sa určuje na základe toho, kde má maloleté dieťa centrum svojich záujmov, svoje sociálne a rodinné väzby počas svojho života.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a vydal uznesenie, ktorým nariadi návrat maloletého dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu, do Českej republiky, matke nariadi, aby maloleté dieťa navrátila na územie Českej republiky do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, a v prípade, ak matka maloleté dieťa nenavrátia v stanovenej lehote na územie Českej republiky, aby bol oprávnený po uplynutí stanovenej lehoty si maloleté dieťa prevziať za účelom jeho navrátenia do krajiny obvyklého pobytu, t. j. na územie Českej republiky. Žiadal, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

9. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka tak, že tvrdenie otca, že súd prvej inštancie mal založiť svoje úvahy o obvyklom pobyte maloletého na území SR výlučne na jej výpovedi je zavádzajúce a nepravdivé. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom opakovane vypočul rodičov maloletého a doplnil dokazovanie výsluchmi navrhnutých svedkov, ktoré súd riadne vyhodnotil, a to aj vo vzájomných súvislostiach. Mala za to, že žiadny z otcom navrhovaných a súdom prvej inštancie vyslúchnutých svedkov vo svojej svedeckej výpovedi nepotvrdil tvrdenia otca, že by mala s maloletým dieťaťom bývať v byte otca v H., H. I. na dennej báze v rozhodnom období. Poukázala najmä na výpoveď svedka R., ktorý uviedol, že vnímal, že maloletý chodil s ňou aj na Slovensko, čo je v rozpore s výpoveďou svedkyne P., ktorá tvrdila, že ich vídala na dennej báze. Za nereálne a nepravdepodobné označila to, aby svedkovia, ktorí s ňou a maloletým nežili v rozhodnom období v spoločnej domácnosti (na rozdiel od jej rodičov, s ktorými žila v spoločnej domácnosti a majú vzájomne veľmi blízky vzťah), s ktorými nemala ani žiadny vzťah, nezdôverovali sa, neboli spolu v blízkom kontakte na dennej báze, si pamätali, či vídali maloletého s ňou v byte otca, keď je nepravdepodobné, a ani to svedkovia netvrdili, že by si viedli evidenciu ich príchodov a odchodov do bytu otca, a preto najmä tvrdenie svedkyne P., že ju aj s maloletým mala vidieť na dennej báze v rozhodnom období, vzbudzuje dôvodné pochybnosti o pravdivosti jej výpovede. Ďalší dvaja otcom navrhnutí svedkovia to ani netvrdili a nevyplýva to z ich výpovedí.

Poprela tvrdenia otca, že by maloletý navštevoval detský klub M. K. H. od júna 2021 do júna 2023 na dennej báze, keďže detský klub má k dispozícii evidenciu návštev detí v ich zariadení len od novembra 2022, nakoľko v novembri 2022 prešli na nový spôsob evidovania dochádzky a predchádzajúca evidencia dochádzky do klubu nie je k dispozícii. Keďže účasť maloletého v klube nebola povinná, nebolo nutné jeho neúčasť v klube nahlásiť, a preto jeho neúčasť v klube častokrát ani vopred neoznamovala,

čo otec nespochybnil. Namietala tvrdenia otca, že mala v období 2020 – 2022 používať platobnú kartu a takmer každý deň realizovať nákup v ČR, či vykonať nejakú platbu. Uviedla, že otcom predložené výpisy z platobnej karty nie sú oficiálne a otec nepreukázal, že by mala v rozhodnom období túto kartu používať len ona. Ani z jedného výpisu predloženého otcom nevyplýva, že by boli danou kartou realizované platby na dennej báze, ako tvrdí otec. Mala za to, že otec nepredložil žiaden relevantný dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia, že maloletý mal v H. navštevovať krúžky, pretože otcom predložené potvrdenia sú len dôkazom o tom, že pravidelne hradil kurzy, avšak nie sú dôkazom o reálnej dochádzke maloletého. Tvrdila, že maloletý počas pobytu v ČR v rozhodnom období navštevoval krúžky sporadicky a viac ich nenavštevoval, ako navštevoval. Ďalej namietala ako nepravdivé tvrdenia otca uvádzané v odvolaní, že v konaní nie je ani jeden dôkaz, že by sa maloletý nachádzal na Slovensku v rozhodnom období. Poukázala na svoj výsluch, výsluch svedkyne N., komunikáciu rodičov z roku 2020, v ktorej jej otec oznamuje svoje rozhodnutie, aby s maloletým zostala v B., potvrdenie o úhrade škôlky v B. otcom v roku 2020, čestné prehlásenia jej rodičov, že s ňou a maloletým žijú v spoločnej domácnosti od júna 2020 na adrese F. XX, B., vyhlásenie starej matky maloletého, W. D., čestné prehlásenia priateľov L. L., A. U., X. T., M. N., G. B., B. L., L. J., C. X., F. U., L. R., B. R., fotografie zo stretnutí maloletého s rodinou, kamarátmi a ich rodičmi, komunikáciu rodičov z roku 2020 o skúšobnom období najskôr na jeden mesiac, kedy sa otec rozhodne, či sa rodina obnoví a ich ďalšiu komunikáciu týkajúcu sa žiadostí otca o poskytnutie ďalších šanci, správu o sprevádzaní – Hnutie pre život, e-mail od L. H. – detského pediatra maloletého, dohodu o poskytovaní lekárskej starostlivosti zo dňa 27.09.2017 pediatrom L. H., výsledky laboratórnych vyšetrení – archívny nález, potvrdenie W. matky, že sa s maloletým pravidelne nestretávajú a s otcom maloletého sa nikdy nestretli, potvrdenie spoločnosti Y. E., fotografie maloletého, zmluvu o poskytovaní služieb internetu s viazanosťou zo dňa 22.10.2020 a podporné stanovisko Centra pomoci pre rodinu zo dňa 25.10.2024.

Súhlasila s konštatáciou súdu prvej inštancie, že sa otcovi v konaní nepodarilo preukázať, že by sa obvyklé bydlisko maloletého, ktoré má od júna 2020 na území SR, zmenilo, teda sa mu nepodarilo preukázať, že maloletý mal obvyklý pobyt v ČR do leta 2023. Poukázala na to, že v ČR nebola nikdy poistená, nepoberala tam materské dávky ani rodičovský príspevok, nemala tam dlhodobý zamestnanecký pomer, nikdy tam nepodnikala, nemala tam svoje bývanie a ani tam nevlastnila žiadne nehnuteľnosti, s otcom maloletého neboli manželia a ani spoločne nevlastnili žiadnu nehnuteľnosť. Práve naopak, už pri jej prijímaní na brigádnú prácu v ČR, spoločnosť, ktorá je brigádu ponúkla na skúšku, vedela, že žije v SR a do ČR dochádza so synom za otcom syna, čo preukazuje aj potvrdenie spoločnosti Y. E. B., ktoré bolo doložené súdu. Uviedla, že otec až do času, kedy podal návrhy na súd v ČR a predmetný návrh v SR, sa vôbec nesnažil o vytváranie sociálnych väzieb maloletého s kamarátmi v ČR a s maloletým sa stretával veľmi sporadicky a nepravidelne, podľa toho, ako sa mu to hodilo a nikdy maloletému za 3 roky v rozhodnom období netelefonoval. Mala za to, že otec nepreukázal svoje tvrdenie, že maloletý sa do leta 2023 nepretržite zdržiaval v ČR, ktoré tvrdenia sú aj v rozpore s ňou predloženými dôkazmi.

Z opatrnosti, ak by odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že maloletý má obvyklé bydlisko v ČR a že bol neoprávnene premiestnený na Slovensko, ako to tvrdí otec, čo ona rozporuje, uviedla, že ak by bolo návrhu otca vyhovené, maloletý by bol vytrhnutý z prostredia, v ktorom má vybudované veľmi silné sociálne a emocionálne väzby, pričom v ČR nemá žiadne rodinné ani sociálne vzťahy, ani kamarátov, okrem jedného, žiadne záujmy okrem väzieb na otca. Tvrdila, že ak by bolo vyhovené návrhu otca, maloletému by bola spôsobená veľká trauma z odtrhnutia od nej ako matky (primárnej opatrovateľskej osoby), na ktorú sa vždy mohol spoľahnúť, ktorá tu vždy pre neho bola, s ktorou doteraz strávil najviac času zo všetkých ľudí v jeho živote, ktorá vždy plnila jeho potreby a zabezpečovala mu starostlivosť na všetkých úrovniach. Uviedla, že ona s maloletým majú svoj život, svoj domov a zázemie na Slovensku a ona nemá žiadne zázemie, prácu, blízku rodinu, sociálne väzby v H. a ani nemá finančné prostriedky na život v H. a pracuje v obore slovenských daňových a účtovných predpisov. Ďalej uviedla, že vytrhnutie maloletého z prostredia, v ktorom sa cíti doma, v bezpečí, kde má svoju mamu, starých rodičov, veľa kamarátov a záujmov, kde navštevuje od septembra 2024 aj svoju základnú školu spolu so spolužiakmi zo škôlky v B. by bolo v rozpore s jeho najlepšimi záujmami. Maloletý na Slovensku pravidelne 2-3 krát do týždňa trénuje futbal, čo ho veľmi baví, aktívne sa počas víkendov zúčastňuje futbalových zápasov so svojím družstvom, pravidelne chodí na skauting, basketbal a klavír. V ČR nemá maloletý zabezpečené povinné vzdelávanie, nemá tam žiadne silné sociálne a rodinné väzby, okruh kamarátom, záujmové krúžky. Maloletý veľmi rád chodí do svojej základnej školy v B., do ktorej sa teší a jeho prospech je výborný. Poukázala na rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 9 č. k. 66 Nc 2578/2023 zo dňa 23.01.2025, ktorým súd okrem iného zamietol návrh otca maloletého na uloženie povinnosti jej ako matke maloletého navrátiť do ČR. Mala za to, že v záujme

maloletého je aj kontinuita jeho výchovy a vzdelávania. Zotrvála na tom, že ak sa má tento návrh otca posudzovať z pohľadu najlepšieho záujmu maloletého, ktorý má prevyšovať záujem jeho rodičov, navrátenie maloletého do ČR by bolo v príkrom rozpore s najlepšimi záujmami maloletého.

Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

K vyjadreniu matka priložila posudok na maloletého zo Základnej školy s materskou školou, A. X, B. od triednej učiteľky L. M. D. a vychovávateľky L. K., z ktorých vyplýva, že maloletý je žiakom 1.A. triedy, jeho dochádzka je pravidelná a učí sa výborne. Je šikovný, v triede/kolektíve obľúbený, má veľa kamarátov, s ktorými sa stretáva aj mimo školy a medzi spolužiakmi má obľúbené dievčatko B., na ktorú nedá dopustiť. Jeho správanie je veľmi dobré. Veľmi rád navštevuje ŠKD. Z krúžkov navštevuje futbal – G. B., A. V. A. O. P., klavír a baseball. Iba matka sa pravidelne zúčastňuje rodičovských združení a zaujíma sa o vyučovacie výsledky a správanie maloletého.

10. Na výzvu súdu matka predložila rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 9 č. j. 66 Nc 2578/2023 – 1023, 56P a Nc 233/2023, 56P a Nc 234/2023, 56P a Nc 235/2023, 66P a Nc 14/2025, 66P a Nc 15/2025 zo dňa 23.01.2025, ktorým súd návrh matky na prenesenie príslušnosti v zmysle čl. 12 Nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 zo dňa 25.06.2019 o príslušnosti, uznávaní a výkonu rozhodnutí vo veciach manželských a vo veciach rodičovskej zodpovednosti a o medzinárodných únosoch detí (prepracované znenie) zamietol (I. výrok). Maloletého zveril do striedavej starostlivosti rodičov - do starostlivosti otca každý tretí celý kalendárny týždeň v mesiaci od stredy, ktorá tomuto celému tretiemu kalendárnemu týždňu v mesiaci predchádza od 15:00 hod. do nedele, ktorou celý tretí kalendárny týždeň v mesiaci končí do 13:00 hod. a do starostlivosti matky v ostatných dňoch kalendárneho mesiaca. Zároveň súd upravil styk maloletého s oboma rodičmi počas jarých, veľkonočných, letných, jesenných, vianočných prázdnin (II. výrok). Otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletého od 01.06.2023 sumu 20.000,- Kč mesačne, od 01.01.2024 sumu 17.000,- Kč mesačne a počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia sumu 11.000,- Kč mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci, za ktorý má byť výživné platené, k rukám matky. Matke uložil povinnosť počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia platiť na výživu maloletého sumu 1.200,- Kč mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci, za ktorý má byť výživné platené, k rukám otca. Nedoplatok na výživnom, ktorý vznikol otcovi od 01.06.2023 do 31.01.2025 vo výške 78.735,- Kč je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (III. výrok). Súd určil bydlisko maloletého v mieste bydliska otca v Českej republike a v mieste bydliska matky v Slovenskej republike (IV. výrok). Návrh otca na udelenie súhlasu za matku so školskou dochádzkou maloletého do Základnej školy a materskej školy Y., A. XXXX/X, H. X, prípadne do inej základnej školy v rámci Mestskej časti H. X zamietol (V. výrok). Súd za otca udelil súhlas so školskou dochádzkou maloletého do Základnej školy s materskou školou, A. X, B. (VI. výrok). Návrh otca na uloženie povinnosti matke navrátiť maloletého do Českej republiky zamietol (VII. výrok). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (VIII. výrok).

Vyššie uvedené rozhodnutie nie je právoplatné z dôvodu podaných odvolaní rodičov maloletého dieťaťa.

11. Otec v odvolacej replike poukázal na výpovede svedkýň O. a P., na základe ktorých nemožno súhlasiť s tvrdením matky, že sa nepreukázalo, že sa s maloletým zdržiavala v H. na dennej báze. Matka preukázala, že v H. bola zamestnaná v období od 13.04.2021 do 25.08.2022 na dohodu o vykonaní práce a sama predložila potvrdenie o absolvovaní kariérneho poradenstva, ktoré sa konalo dňa 21.04.2023, teda v danom čase si hľadala prácu v Českej republike. V potvrdení sa uvádza, že jej bol odporučený „návrat na Slovensko“, čiže v danom čase žila v ČR, kde si hľadala prácu. Poukázal na to, že dôkazmi a jeho vyjadreniami bolo preukázané, že maloletý mal pediatra v ČR, všetky povinné prehliadky absolvoval v ČR, v ČR mal logopéda (od júna 2021 do mája 2023), zubára, navštevoval pohotovosť (od októbra 2018 do marca 2023), a to všetko od narodenia vrátane rozhodného obdobia do januára 2021 do mája 2023. V ČR boli všetky aktivity so súhlasom matky, s jej podpisom a ona tiež zabezpečovala vozenie dieťaťa na aktivity. Maloletý má pri jeho návrate v ČR zabezpečené povinné vzdelávanie a aj miesto v základnej škole - Základná škola s materskou školou Y., príspevková organizácia, A. XXXX/X, H. X, funguje tu systém spádovej školy ako v SR. Mal za to, že námietky matky ohľadom začlenenia do prostredia SR nemajú na návratové konanie a jeho výsledok žiadny vplyv. Z jeho strany bol návrh podaný do jedného roka a samotná dĺžka súdneho konania neovplyvňuje výsledok návratového konania. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 178/2018, rozsudok ESLP vo veci G. N. proti Poľsku z 19.07.2016, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 176/2015 z 27.04.2015 ako aj na to, že neoprávneným premiestnením maloletého došlo k porušeniu jeho práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť zo strany otca.

K rozhodnutiu českého súdu zo dňa 23.01.2025, doručenému jemu i matke dňa 26.03.2025 uviedol, že obaja sa voči nemu odvolali, matka sa odvolala voči výrokom I., II., III. a IV. a on sa odvolal voči výrokom IV., V., VI. a VII.. V tomto rozsudku súd kvalifikoval jednanie matky ako protiprávne premiestnenie maloletého na Slovensko, lebo k presťahovaniu došlo bez súhlasu otca, pretože za súhlas otca s presťahovaním maloletého v júni 2023 nemožno považovať to, že v roku 2020 otec matke súhlas s pobytom maloletého na Slovensku udelil. Tento súhlas totiž fakticky stratil účinnosť tým, že sa matka dňa 31.12.2020 navrátila s maloletým do Českej republiky, a od januára 2021 tu s maloletým fakticky žila, aj keď ako uvádza, bývala s maloletým často aj na Slovensku. Je zjavné, že pred odcestovaním matky s maloletým na Slovensko v máji 2023, pričom matka nemala súhlas otca k presťahovaniu dieťaťa (otec vzal na vedomie len dočasný pobyt matky s maloletým na Slovensku), mal maloletý bydlisko v Českej republike. Rozhodné právo súd určil ako právo české.

Ďalej uviedol, že Ústavný súd Slovenskej republiky aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatujú, že konanie o návrat maloletého dieťaťa je aj konaním o navrátenie do právomoci súdov krajiny obvyklého pobytu maloletého, čo je jednoznačne Česká republika. Súdby Českej republiky stále trvajú na tom, že premiestnenie maloletého bolo neoprávnené, avšak v rámci opatrovníckeho konania zvažujú a prihliadajú aj na argumenty matky a návštevu základnej školy a samotný záujem maloletého dieťaťa. Súdby Slovenskej republiky rozhodujú „iba“ o navrátení maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu a pod jurisdikciu súdov krajiny obvyklého pobytu, kde sú pravidlá nenavrátania stanovené striktné. Jedine súdy krajiny obvyklého pobytu majú v právomoci rozhodnúť aj o tom, že umožnia eventuálne matke zotrvať na území Slovenskej republiky s maloletým do budúcnosti. Súdby Českej republiky dôkladne skúmali a dôkladne dokazovali krajinu obvyklého pobytu. Matka vznášala početné námietky nedostatku právomoci českých súdov z dôvodu, že Česká republika nie je krajinou obvyklého pobytu maloletého, ale je ňou Slovenská republika, s ktorými námietkami sa nestotožnil žiadny český súd na žiadnej úrovni. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho odvolacieho petitu.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP, § 59 ods. 1 CMP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), zopakujúc a doplniac dokazovanie na nariadenom odvolacom pojednávaní potvrdením o dochádzke z G. L. zo dňa 04.09.2023 (čl. 42 spisu), zmluvou č. 2021/05 zo dňa 31.05.2021 (čl. 43-45 spisu), potvrdením dochádzky maloletého dieťaťa do kurzu cvičenia zo dňa 07.11.2023 (čl. 83 spisu), potvrdením o účasti maloletého dieťaťa na kurzoch plávania v materskom centre Anahita zo dňa 06.11.2023 (čl. 84a spisu), potvrdením lekárky L. N. D. zo dňa 25.10.2023 (čl. 84d spisu), prehlásením L. L. (čl. 209 spisu), prehlásením A. U. (čl. 210 spisu), prehlásením X. T. (čl. 211 spisu), prehlásením M. N. (čl. 212 spisu), prehlásením G. B. (čl. 213 spisu), prehlásením L. B. L. (čl. 214 spisu), prehlásením L. U. (čl. 215 spisu), prehlásením C. L. R. (čl. 216 spisu), potvrdením o absolvovaní kariérového poradenstva zo dňa 10.07.2023 (čl. 217 spisu), e-mailovým podaním od L. L. H. (čl. 219 spisu), potvrdením o navštevovaní futbalového krúžku zo dňa 22.11.2023 (čl. 221 spisu), potvrdením z Delfín – aqua baby club zo dňa 22.11.2023 (čl. 222 spisu), prehlásením C. X. (čl. 224 spisu), prehlásením M. L. D. (čl. 225 spisu), prehlásením F. U. (čl. 227 spisu), potvrdením o návšteve Materskej školy, B. B. X, B. zo dňa 11.09.2023 (čl. 232 spisu), prehlásením H. a W. D. zo dňa 21.11.2023 (čl. 233 spisu), pracovným posudkom matky zo dňa 04.07.2023 (čl. 241 spisu), potvrdením o návšteve športového cyklu „Mačkovité šelmy“ v akadémii YTA (čl. 242 spisu), prehlásením Q. a F. R. zo dňa 24.11.2023 (čl. 282 spisu), prehlásením T. X. zo dňa 24.11.2023 (čl. 283 spisu), prehlásením C. F. a K. P. zo dňa 25.11.2023 (čl. 284 spisu), potvrdením lekárky L. R. V. (H.) zo dňa 08.12.2023 (čl. 415 spisu), prehlásením rodiny A. zo dňa 08.01.2024 (čl. 416 spisu), prehlásením H. X. zo dňa 12.12.2023 (čl. 419 spisu), potvrdením FN v L. K. H. zo dňa 13.11.2023 (čl. 432 spisu), potvrdením H. C. K. zo dňa 15.12.2023 (čl. 433 spisu), zápisnicou spísanou dňa 17.04.2024 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava (čl. 634 – 636 spisu), sms komunikáciou (čl. 641, 642, 652, 676 spisu), rozhodnutím Mesta B. zo dňa 23.08.2024 (čl. 879 – 882 spisu), pohovorom s maloletým dieťaťom (čl. 925 – 929 spisu), prehlásením W. D. zo dňa 09.10.2024 (čl. 951 spisu), správou z M. zo dňa 16.08.2023 (čl. 994 spisu), dohodou o poskytovaní lekárskej starostlivosti od L. L. H. zo dňa 29.07.2017 (čl. 1338 spisu), prehlásením B. R. zo dňa 04.11.2024 (čl. 1340 spisu), prehlásením W. D. zo dňa 08.11.2024 (čl. 1341 - 1342 spisu), prehlásením C. M. N. zo dňa 10.11.2024 (čl. 1358 – 1359 spisu), prehlásením W. D. zo dňa 14.11.2024 (čl. 1372-1373 spisu), prehlásením L. T. zo dňa 26.11.2024 (čl. 1381 spisu) a napokon aj vylúčením účastníkov konania a ich právnych zástupcov (§ 385 ods. 1 CSP)

a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné, preto bolo potrebné uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť (§ 388 CSP).

13. Z potvrdenia o dochádzke z G. L. zo dňa 04.09.2023 vyplýva, že maloletý na základe zmluvy č. 2021/05 podpísanej medzi rodičmi a spolkom M., z.s. nastúpil k dochádzke do predškolského klubu dňa 31.05.2021 a do klubu po celú dobu pravidelne dochádzal.

Zo zmluvy č. 2021/05 zo dňa 31.05.2021 vyplýva, že nástup dieťaťa do predškolského klubu G. L., P. I. XX, H. X – G. bol stanovený na deň 31.05.2021 a dieťa bolo prihlásené k plnej dochádzke na 5 dní v týždni. Prevádzkovateľ tohto klubu (M. V.) sa zaviazal, že bude zamestnávať personál pozostávajúci z kvalitných učiteľov, ktorí budú deťom poskytovať plnenie osnov daných RVP MŠMT pre predškolské vzdelávanie.

Z podania M., V. zo dňa 16.08.2023 vyplýva, že bol zaslaný výpis dochádzky maloletého za školský rok 2022/2023. Dochádzka je od októbra, pretože ku koncu septembra prešli na systém Twingsee. Z Pandy (predchádzajúceho online systému) už nič nedostanú, pretože systém bol administrátormi zmazaný. Pre upresnenie, biele okienka sú tie, kedy maloletý v škôlke bol alebo kedy nebol riadne ospravedlnený (výpis dochádzky však s týmto podaním zaslaný nebol – pozn. odvolacieho súdu).

14. Z potvrdenia dochádzky do kurzov cvičenia z Monkey's Gym, Trávnická 381, Praha 9 – Klánovice zo dňa 07.11.2023 vyplýva, že maloletý pravidelne navštevoval kurzy cvičenia pre predškolské deti v tomto zariadení v termínoch: kurz Neposedové (ST 9:45) a Rošťáci (PO 9:40 a UT 11:15) od 04.09.2019 do 27.01.2020, kurz Partáci (ST 17:00) od 05.01.2022 do 26.01.2022 a od 02.02.2022 do 29.06.2022.

15. Z potvrdenia o účasti maloletého na kurzoch plávania v materskom centre Anahita z Anahita Plus s.r.o., Skorkovská 1511, Praha 9 zo dňa 06.11.2023 vyplýva, že maloletý navštevoval pravidelne kurzy plávania v termínoch:

- v roku 2018 od 05.01.2018 do 15.12.2018 – novoročný kurz v piatky 16:30, jarný kurz v piatky 16:30, jesenný kurz v soboty 13:00

- v roku 2019 od 04.01.2019 do 20.12.2019 - novoročný kurz v piatky od 16:00, jarný kurz v piatky od 16:00, jesenný kurz v piatky od 16:00

- v roku 2020 – novoročný kurz od 03.01.2020 do 09.03.2020 – kurz v piatky od 16:00 a potom vďaka Covidovej dobe až kurz jesenný od 04.09.2020 do 11.12.2020 s dopláváním zostatkovvej časti kurz v lete od 04.06.2021 do 28.07.2021

- v roku 2022 od 07.01.2022 do 01.07.2022 – novoročný kurz v piatky od 15:30 a jarný kurz v piatky od 15:30

16. Z výpisu návštev maloletého v ordinácii praktickej lekárky pre deti a dorast L. N. D. v Prahe 8 zo dňa 25.10.2023 vyplýva, že dieťa bolo fyzicky v jej ordinácii v roku 2017 9x (09.06., 16.06., 20.06., 10.07., 19.07., 09.08., 08.09., 03.10., 30.11.), v roku 2018 8x (08.02., 06.03., 05.04., 26.04., 07.06., 29.06., 09.10., 06.12.), v roku 2019 2x (30.07., 27.11.), v roku 2020 1x (12.06.), v roku 2021 3x (19.03., 29.04., 27.05.) a v roku 2022 2x (22.04., 22.09.). Preventívne prehliadky boli vykonané.

17. Podľa prehlásenia L. L., táto je matkou 4 detí vo veku 9 rokov, 6 rokov, 2 roky a 2 roky, ktoré sa pravidelne stretávajú s maloletým A. už od roku 2020. Jej deti majú s maloletým pekný priateľský vzťah a vždy sa spolu veľa nasmejú. Deti sa spolu hrajú, chodia na výlety a mávajú detské večery. Vždy bola pri maloletom matka.

18. Podľa prehlásenia A. U. jej tri deti vo veku 8 rokov, 6 rokov a 3 roky sa veľmi rady stretávajú s maloletým A. a jeho matkou.

19. Podľa prehlásenia X. T. jej syn T. je A. kamarát od roku 2021. Chlapci spolu oslavujú narodeniny, hrávajú sa spolu a chodia spolu na zážitkové akcie.

20. Podľa prehlásenia M. N. jej syn M. je A. kamarát od roku 2019. Chlapci spolu vyrastali, majú pekný vzťah, s radosťou sa spolu stretávajú, hrávajú sa a navštevujú spolu v rovnaký deň a čas športový krúžok YTA v Trnave.

V ďalšom jej prehlásení zo dňa 10.11.2024 uvádzala, že matku spoznala v H., keď už obe mali deti zhruba rovnako staré. Začali sa často stretávať a tráviť čas rôznymi aktivitami. Nepamätala si, pri akej príležitosti spoznala otca maloletého, ale prvý dojem, ktorý z neho mala, bol, že je chladný. Kompletná

starostlivosť o maloletého bola na zodpovednosti matky. Otec bol zameraný na prácu, služobné cesty, často sa venoval sebe a návštevám fitness centier. Postupne bola svedkom problémov v ich vzťahu, matka sa sťažovala na zriedkavú prítomnosť otca, nezdalo sa jej, že ona s maloletým sú jeho prioritou. Častejšie sa potom utiekala k spoločným stretnutiam a chodeniu do B., kde trávila s maloletým čas s rodinou a priateľmi. Ona tiež chodievala často do B., korene majú obe na Slovensku a pre ňu osobne bola H. len prestupnou stanicou. V roku 2020 žila matka s maloletým niekoľko mesiacov v B.. Matka stále opakovala, že napriek všetkému chce rodinu zachrániť, ak otec ukončí svoj iný paralelný vzťah, ako jej sľuboval, čo bol jediný dôvod, prečo matka chodila s maloletým do H.. Vianoce 2020 trávili spolu na Slovensku. Potom si už na detaily celkom nespomínala, ale celé nasledujúce obdobie bolo len o ďalších sľuboch a klamstvách otca maloletého. S matkou maloletého sa stretávala pravidelne, ale nie na dennej báze, či to už bolo v H. alebo v B.. V telefonickom kontakte a textovej komunikácii boli často a zdieľala s ňou svoj život. Za ten čas sa z maloletého dieťaťa stal chlapec poznačený životom. Chýba mu spontánnosť, všetkého sa obáva, všetko rieši, zdanlivo úplne bežné situácie sú pre neho problémom, neustále potrebuje pozornosť a uisťovanie, často máva záchvaty hnevu, jeho detstvo je poznačené obrovskou ťarchou, ktorú na svojich pleciach nesie a žiadna inštitúcia tomu nedokáže zabrániť. Dnes majú maloletý A. a jej syn M. 7 rokov a chodia spolu do školy, predtým spolu chodili do škôlky a celý rok na športový krúžok. Ich priateľstvo je pre oboch veľmi dôležité, trvá už niekoľko rokov. Bola toho názoru, že maloletý A. patrí na Slovensko, kde má rodinu, priateľov, zázemie, školu.

21. Podľa prehlásenia G. B. jej deti vo veku takmer 7 rokov a 4,5 roka sa veľmi radi stretávajú so A. a hrávajú sa spolu. So A. je vždy jeho matka.

22. Podľa prehlásenia L. B. L. jej synovia vo veku 7 rokov a 5 rokov sú veľmi dobrí kamaráti so A., majú sa veľmi radi, sú najlepšimi kamarátmi a pravidelne sa stretávajú. Chlapci chodia vzájomne aj na prespávačku. Všetky aktivity robia aj so A. matkou.

23. Podľa prehlásenia L. U. má dve dcéry, ktoré sa kamarátia s maloletým A. od roku 2017 a často sa spolu stretávajú. A. matku opísala ako úžasnú a obetavú.

24. Podľa prehlásenia C. L. R. jej deti vo veku 8 rokov, 6 rokov, 4 roky, 2 roky a 4 mesiace sa s maloletým a jeho matkou stretávajú od roku 2017. S maloletým majú pekný kamarátsky vzťah. Stretávajú sa u jej sestry, spolu s jej dvoma dcérami, alebo u nich na dedine. Deti sa spolu hrajú a spoločný čas si užívajú.

25. Potvrdenie o absolvovaní kariérového poradenstva od C. Q. zo dňa 10.07.2023 preukazuje, že ju kontaktovala matka vzhľadom k opakovanému odmietnutiu pri výberových konaniach v ČR. Poradenstvo sa konalo 21.04.2023 a následne spolu boli ešte niekoľko krát v telefonickom kontakte. Matku na základe svojich skúseností upozornila na to, že nájsť prácu v obore daňového poradenstva v inej zemi je veľmi obtiažne a je to tzv. „bez na dlhú trať“. V ČR by musela perfektne ovládať český jazyk a českú daňovú problematiku. Vzhľadom k nutnosti začať pracovať okamžite odporučila matke návrat na Slovensko, kde bude mať väčšie šance si nájsť prácu zodpovedajúcu jej vzdelaniu a skúsenostiam a kde, ako jej sama hovorila má vybudované zázemie vrátane podpory pri strážení dieťaťa v prípade choroby. Pokiaľ by zostávala v ČR pravdepodobne by sa stretávala aj naďalej s odmietnutím kvôli neznalosti českého jazyka, legislatívy a obavám zamestnávateľa z častej chorobnosti malého dieťaťa.

26. V e-mailovom podaní od L. L. H. lekár potvrdil opakované návštevy maloletého dieťaťa v jeho detskej ambulancii. Skončením poskytovania zdravotnej starostlivosti bola zdravotná dokumentácia odovzdaná na VÚC v Trnave.

27. Z potvrdenia o navštevovaní futbalového krúžku ŠK Modranka U7 zo dňa 22.11.2023 vyplýva, že maloletý navštevuje futbalový tréning 2 x týždenne od septembra 2023 v doprovide matky. Maloletý je športovo zdatný, výborne sa adaptoval na kolektív a od septembra 2023 spravil veľký posun, práca s loptou mu je veľmi prirodzená.

28. Z potvrdenia Delfín – aqua baby club, Čerešňová 36, Trnava zo dňa 22.11.2023 vyplýva, že maloletý od septembra 2023 navštevuje kurz plávania 1 x do týždňa v doprovide matky. Maloletý je veľmi šikovný, v plávaní napreduje, rozumie si s deťmi v kurze aj s inštruktorkou. V rovnakom čase chodí na kurz aj A. kamarát M. K..

29. Podľa prehlásenia C. X. maloletý A. je kamarátom jej syna, ktorý má 7 rokov od roku 2022. Chlapci majú spolu pekný kamarátsky vzťah, chodia spolu liezť na lezeckú stenu, alebo chodia spolu von na prechádzky a do parku, samozrejme aj so A. matkou.

30. Podľa prehlásenia M. L. D., W. jej syn sa s maloletým nikdy pravidelne nestretával. A. poznali z ihriska. So A. otcom sa nikdy nestretávala.

31. Podľa prehlásenia F. U. jej dvaja synovia sa pravidelne stretávajú s maloletým A. a majú spolu pekný kamarátsky vzťah. Navštevujú sa už od roku 2017. Všetky stretnutia sú v prítomnosti A. matky.

32. Maloleté dieťa bolo v školskom roku 2023/2024 žiakom Materskej školy, B. B. X, B., čo vyplýva z potvrdenia tejto materskej školy zo dňa 11.09.2023.

33. Podľa prehlásenia H. a W. D. zo dňa 21.11.2023 ich dcéra (matka maloletého dieťaťa) prevažne sama zabezpečovala starostlivosť o svojho syna A. od jeho narodenia. Matka s maloletým od roku 2020 bývajú s nimi v spoločnej domácnosti na adrese F. XX, B.. Do H. cestovali skoro každý mesiac na niekoľko dní, aby sa vnuk mohol stretnúť s otcom. Počas tohto obdobia sa vnuk stretáva so svojimi kamarátmi aj u nich v ich byte. Maloletý má so svojou matkou silný citový vzťah.

34. Z pracovného posudku matky z Y. E. M. & B. zo dňa 04.07.2023 je zrejmé, že matka vykonávala prácu pre skupinu od 13.04.2021 do 25.08.2022. Primárne pracovala pre spoločnosť Y. E. B., A. M. Y. E. M., A. na dohodu o vykonaní práce, a to v celkovom rozsahu približne polovičného pracovného úväzku na pozícii pomocný asistent daňového poradcu. S ohľadom na jej kvalifikáciu predpokladali, že po určitej dobe zapracovania prejde na štandardnú pozíciu asistenta daňového poradcu. Zmluvu s matkou maloletého ukončili s ohľadom na jej profesijné obmedzenie a jej osobnú situáciu. Cez nespornú snahu nebolo v jej silách osvojiť si účtovnú a daňovú legislatívu Českej republiky, aby mohla vykonávať prácu asistenta daňového poradcu na požadovanej úrovni. Práca na tejto pozícii vyžaduje detailnú znalosť účtovných a daňových predpisov, ktorú matka maloletého nemohla nadobudnúť vzhľadom k jej osobnej životnej situácii. Ďalšou požiadavkou je každodenný kontakt s kolegami a klientmi, ktorý tiež nebolo možné splniť. Pri absencii zázemia v Českej republike a obmedzenému príjmu s ohľadom na rozsah práce a s ohľadom na nevládnutie českého jazyka, nebolo možné, aby túto prácu úspešne zvládla.

35. Z potvrdenia o návšteve športového cyklu „Mačkovité šelmy“ v akadémii YTA vyplýva, že maloletý navštevuje všeobecnú pohybovú prípravu s prvkami z rôznych športov. Tréningy navštevuje 1 x týždenne za doprovodu matky od septembra 2023.

36. Podľa prehlásenia Q. a F. R. zo dňa 24.11.2023 sú vlastníci bytu G. XXX na adrese H. I. XXX/XX a susedia bytu otca maloletého (byt G. XXX) a od ich nastťahovania sa do bytu v septembri 2021 boli na úrovni susedských vzťahov a kontaktov s rodičmi maloletého dieťaťa a maloletým dieťaťom. Z rozhovorov s rodičmi pochopili, že prežívajú vo svojom vzťahu zložitú situáciu, čo vyšlo v plnom rozsahu najavo potom, čo sa otec maloletého v polovici roka 2022 odsťahoval do iného bytu a v ich susedstve zostala matka s maloletým. S matkou maloletého sa stretávali pravidelne, takmer každý deň od ich nastťahovania sa až do mája 2023. Z diskusií s matkou vedeli, že po časť tejto doby si hľadala pracovné príležitosti, pričom sa jej v tejto zložitej situácii svojimi kontaktmi snažili pomôcť, ale podľa im dostupných informácií, ponúkané pracovné príležitosti nevyužila.

37. Podľa prehlásenia T. X. zo dňa 24.11.2023 bola susedou bytu otca maloletého a mala vedomosť o spolužití rodičov s maloletým. Z rozhovorov a osobného vnímania pochopila, že ich spolužitie bolo od začiatku ťažké. Od presťahovania sa matky do H. na prelome rokov 2016 – 2017 až do jej (T. X.) odsťahovania sa v roku 2021 bývali rodičia s maloletým v ich byte. Často sa stretávali na záhradke, v garážovom priestore a pred vchodom do bytov. Úroveň susedských vzťahov bola nadštandardná, čomu zodpovedala aj vyššie frekvencia spoločných stretnutí. S matkou a maloletým sa stretávala takmer každý deň až dokiaľ sa neodstťahovala. Jedinou výnimkou bolo obdobie od polovice roka 2020 do jeho konca, kedy sa v byte nezdržiavala. Na Silvestra 31.12.2020 sa matka v noci vrátila do bytu a odvtedy v ňom žila rovnako ako predtým, až do polovice roka 2020.

38. Podľa prehlásenia C. F. a K. P. zo dňa 25.11.2023 sú vlastníkami a stáli užívatelia bytu č. G. XXX, ktorý sa nachádza v priamom susedstve otca maloletého (byt č. G. XXX). Matka s maloletým od narodenia

maloletého až do mája 2023 bývali v byte otca maloletého. S matkou a maloletým sa v tomto období stretávali priebežne pred vstupom do ich bytu, najmä však na záhradke (ich záhradky na seba vzájomne priamo nadväzujú). Početnosť kontaktov s matkou a maloletým zodpovedala bežnému susedskému spolužitiu, a to priebežne na takmer každodennej báze. Prestávka v tomto období bola od júna 2020 do Silvestra roku 2020, kedy sa matka do bytu vrátila a bola prítomná na polnočnom ohňostroji na ich záhradkách. Od tejto doby tam matka bývala, a to až do začiatku letných prázdnin roku 2023. Vnímali vzťahové problémy medzi rodičmi maloletého. Zhruba od polovice roka 2022 byt už užívala len matka s maloletým. S otcom maloletého boli aj naďalej v kontakte a majú vedomosť o tom, že užíval nájomný byt v H. X – R.. Z diskusií s matkou maloletého mali vedomosť o tom, že vyhľadávala zamestnanie v H., pričom podľa informácií od nej toto hľadanie nebolo úspešné.

39. Z prehľadu návštev maloletého od lekárnky L. R. V. (H.), CARE L. A., A. XXX/XX, H. X zo dňa 08.12.2023 je zrejmé, že registrácia a vstupné vyšetrenie maloletého sa realizovalo dňa 29.06.2018 a preventívne prehliadky absolvoval v dňoch 21.12.2018, 18.07.2019, 26.05.2020, 13.01.2021, 26.11.2021, 06.05.2022 a 02.12.2022.

40. Podľa prehlásenia G. a M. A. zo dňa 08.01.2024 boli jednými zo susedov otca maloletého a s matkou maloletého sa poznajú od doby, kedy bola tehotná. Matka maloletého od konca roka 2020, resp. od roka 2017 s krátkou pauzou v druhej polovici roka 2020) žila s maloletým v byte otca maloletého, teda H. I. XXX/XX. Matka maloletého k nim často chodila a zverovala sa s problémami, ktoré mali vo vzťahu s otcom maloletého a uviedla, že by rada spolu s maloletým zostala v H., kde má maloletý blízko otca, školu, kamarátov a tiež uviedla, že by si chcela v H. nájsť prácu. Neskôr si aj prácu našla a poprosila ich, aby maloletého niekoľko krát postrážili, čo urobili. Keď k nim maloletý chodil, tak bol u nich rád a rád hral na klavír a hral sa s kocúrom. Okrem toho sa všetci členovia rodiny dennodenne stretávali s matkou a maloletým pri garážach, na pavlačí, na ulici, alebo na cyklotrase, kde matka maloletého takmer každý deň behávala. Matku s maloletým naposledy videli v lete 2023 a od tejto doby už nemali žiadny kontakt.

41. Podľa prehlásenia H. X. zo dňa 12.12.2023 obe matky a ich chlapci sa stretávali v I. v prvom roku ich života (XXXX). Bývali s rodinami v rovnakej rezidenčnej štvrti P. I. K. H.. Matky a chlapci si začali okamžite rozumieť, a to sa v posledných rokoch nezmenilo. Ako otcovia sa pomerne rýchlo spoznali na plávaní v Anahite, potom na futbalovom ihrisku v susedstve, na pieskovisku, cyklotrase a potom u nich doma. Chlapci sú ako bratia. Je pekné vidieť, ako sú obaja pyšní na obrázkovú knihu, ktorú pre nich nechali vyrobiť – O A. M. A. vo finále. V posledných rokoch podnikali spolu veľa zábavných vecí vrátane narodením maloletého A. v parku, ktoré boli skvelé so všetkými tými deťmi a rodičmi. A pretože bývali len pár stoviek metrov od seba, strážili aj maloletého, dokiaľ nešiel do škôlky na H.. A. išiel do inej škôlky, ktorá bola v dochádzkovej vzdialenosti od ich bydliska. Po škole chlapci trávili spolu veľa času. Obom chlapcom otec maloletého dohodol účasť v prebiehajúcej sezóne 2020/2021 v miestnom ragbyovom klube. Na konci sezóny po tréningu oznámil otcovi i maloletému smutnú správu, a to že sa v lete sťahujú do V.. Aj napriek veľkej vzdialenosti zostali matky v kontakte a chlapci si často volali cez videohovor. Maloletý s matkou prišli za nimi do V. dva krát a vždy, keď sa zase ich rodina vracala do H., bývali u matky s maloletým. Až do apríla 2023, kedy sa rozhodli presťahovať naspäť do H.. Keď sa vrátili, tak im matka povedala, že existuje možnosť, že by s maloletým odišla na Slovensko. K veľkému smútku chlapcov, ktorí očakávali, že budú spolu po dlhej dobe zase každý týždeň. Behom letných prázdnin, kedy bol maloletý s nimi v H., sa chlapci znovu stretli v parku. Od tej doby, čo sa dohodli, že sa budú chlapci spolu hrať, ho matka maloletého požiadala, aby v tom období prišli na Slovensko namiesto toho, aby sa s otcom a maloletým stretli v H.. Nie je pre jedného, ani proti druhému a spolieha na to, čo je praktické, logické a vecné.

42. Zo správy Fakultnej nemocnice K. L. K. H. zo dňa 13.11.2023 vyplýva, že maloletý bol v tejto nemocnici ošetrovaný v dňoch: 06.10.2018, 22.12.2019, 15.01.2021, 22.03.2021, 09.07.2021, 28.01.2022, 30.01.2022, 24.07.2022, 07.08.2022 a 07.03.2023.

43. Zo správy z logopédie od H. C. K. z ambulancie klinickej logopédie, Pobřežní 38, Praha 8 zo dňa 15.12.2023 vyplýva, že maloletý dochádzal na logopédiu v doprovide matky pre dg. dyslália multiplex v týchto termínoch: v roku 2021 – 18.06., 03.09., 14.10., 25.11.; v roku 2022 – 11.01., 15.03., 05.05., 30.06., 11.11.; v roku 2023 – 19.01., 14.03., 11.05..

44. Dňa 17.04.2024 bol na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava vykonaný pohovor s maloletým dieťaťom, ktorý je zachytený v zápisnici a dieťa vyjadrilo súhlas s tým, aby bola rodičom sprístupnená. Maloleté dieťa hovorilo po česky aj po slovensky. Konflikt medzi rodičmi dieťa vníma a popisuje ho tak, ako by sa myši hádali o syr, obaja si ho chcú uchmatnúť. Matka mu hovorí, že keď ho otec zoberie, už ju nikdy neuvidí. Dieťa odpovedalo zväčša podľa toho, čo mu povedala matka. Nechcelo, aby sa rodičia hádali. Uviedlo, že nechce žiť len na Slovensku, ale chce chodiť aj do Čiech, chcelo, aby sa vyriešil konflikt, aby sa už rodičia nehádali a bol klud. Oboch rodičov má dieťa rado. Spomínalo, že má v Čechách nevlastného brata a macochu. Nechcelo, aby sa ani jeden z rodičov hneval, keď je u otca, robí, čo chce on a keď je u matky, robí, čo chce ona. Na otázku, ako by sa pozeralo na to, keby malo rozšírenejší styk s otcom, dieťa odpovedalo, že sa pýta matky, kedy sa už konečne stretne s otcom a ona sa čuduje, že s ním chce byť, lebo ich otec opustil. Dieťa verbalizovalo, že nechce, aby boli rodičia smutní. Ďalej uviedlo, že ho nebaví cestovať hore dole. Prialo by si, aby sa otec vrátil k matke. Na otázku, či je v kontakte s rodinou v Čechách dieťa odpovedalo, že chodia za babkou a dedkom, keď je na Slovensku nevolajú mu, prístup cez súd má len otec.

45. Z SMS komunikácie medzi rodičmi z apríla – mája 2023 (čl. 641, 642, 652, 676 spisu) je zrejmé, že napriek opakovaným žiadam matky, aby otec súhlasil s tým, že odíde s maloletým na Slovensko, argumentujúc tým, že tu (v H.) nikoho a nič nemá, že sem prišla kvôli rodine a uteká jej tu (v H.) čas, otec nesúhlasil, aby maloletý žil na Slovensku. Matka ďalej poukazuje na to, že na Slovensku je v bezpečí, má tam oporu, lekárov, rodinu i pracovné uplatnenie. V Čechách nemá nič, ani zamestnanie, ani peniaze na život v H.. Otec na to opakovane reaguje tak, že nesúhlasí s tým, aby jeho syn žil na Slovensku.

46. Z rozhodnutia Mesta B. č. k. OŠMaŠ/2127-103999/2024/Šng zo dňa 23.08.2024 vyplýva, že o odvolaní otca voči prijatiu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky bolo rozhodnuté tak, že odvolanie otca bolo zamietnuté a rozhodnutie riaditeľa Základnej školy s materskou školou, A. X, B. č. ZŠ-136/2024/136 zo dňa 17.07.2024 o prijatí maloletého dieťaťa na základné vzdelávanie v 1. ročníku v tejto základnej škole bolo potvrdené.

47. Zo správy Úradu pre medzinárodnoprávnu ochranu detí, Šilingrovo námestie 3/4, Brno zo dňa 09.09.2024 vyplýva, že s maloletým bol dňa 23.08.2024 realizovaný pohovor. Maloletý uviedol, že by asi chcel chodiť do školy na Slovensku, asi na 10 dní, potom by bol asi 10 dní tu (v Českej republike) a robil by si tu úlohy do slovenskej školy, alebo by chodil do českej školy a u matky si robil úlohy z českej školy, čo by sa matke asi nepáčilo a otcovi by sa nepáčilo to predtým, alebo by chodil do českej školy u otca a do slovenskej školy u matky, ale to by bolo asi ťažké, on by chcel, aby sa páčilo obom. Vyjadril pozitívny citový vzťah k obom svojim rodičom. Uviedol, že kamarátov má u otca aj na Slovensku, ale matka mu hovorila, že všetkých kamarátov tu (v Českej republike) mu našla ona. Za najlepšieho kamaráta v Čechách označil A. a na Slovensku L. s tým, že A. je lepší. S otcom hovorí po česky a s matkou po slovensky. Z pohľadu psychológa maloletý veľmi túži po spokojnosti oboch rodičov a je zjavné, že reflektuje, že jeho vzťahovanie sa k riešeniu zohráva významnú úlohu. Chovaním oboch rodičov sa tak dostal do silného konfliktu lojality, čo ho veľmi zaťažuje. Komunikačne je veľmi zdatný, česky hovorí výborne a len ojedinele vloží slovenské slovo. Maloletý má hlbokú väzbu k obom rodičom (a oni k nemu). Psychológ doporučil čo najrovnomernejšiu starostlivosť oboch rodičov o maloletého. Je úplne zásadné, aby rodičia nadradili záujem maloletého nad svoje záujmy a oddelili svoj partnerský konflikt od rodičovstva. Psychologickú starostlivosť, ktorú maloletý podstupuje, psychológ vnímal ako nadbytočnú. Odbornú starostlivosť by mali vyhľadať rodičia, aby v záujme maloletého ukončili konflikt a dokázali aspoň na elementárnej úrovni komunikovať. Komunikáciu s otcom hodnotil ako viac konštruktívnu, komunikácia s matkou bola problematická, termín rozhovoru odkladala, kládla si podmienky.

48. Podľa čestného prehlásenia W. D. zo dňa 09.10.2024 svojej dcére (matke maloletého) v období od leta 2020, odkedy sa jej dcéra natrvalo presťahovala s maloletým do B., finančne pomáhala za účelom úhrady nákupov potravín, liekov, lekárskeho ošetrovania a iných rôznych potrieb pre maloletého. Podľa jej ďalších prehlásení zo dňa 08.11.2024 a zo dňa 14.11.2024 jej dcéra (matka maloletého) s maloletým žila od júna 2020 s ňou a jej manželom (otcom matky maloletého a dedkom maloletého) v spoločnej domácnosti v B., kam ich priviezol otec maloletého, ktorý v tom čase mal iný vzťah so svojou zamestnankyňou a chcel, aby matka s maloletým žila na Slovensku. Odmietol sa o nich už starať a pomáhať im, nechal ich pred panelákom ako nejaké „neživé veci“ a odišiel za svojou milenkou. Tvrdila, že to bolo v období, keď jej dcéra počas pol roka prišla o ich dve spoločné deti, kedy jej otec fyzicky a psychicky ubližoval kvôli tomu, že je tehotná a deti s ňou vôbec nechcel, škaredo jej nadával, ponižoval

ju, pohrdal ňou, podvádzal ju a netrúvil s ňou a maloletým čas, čo jej dcéra niesla veľmi ťažko. Počas ochorenia maloletého, otec nebol k dispozícii, nepomáhal matke, nemal snahu jej to nejako zjednodušiť. Maloletý je na Slovensku veľmi šťastný a spokojný, v škole napreduje, veľmi sa mu tam páči, má tam veľa kamarátov, s ktorými sa stretáva aj vo voľnom čase, má veľmi rád svoju triednu učiteľku a vychovávateľku v družine. Maloletý má na Slovensku veľmi silné rodinné zázemie a aj sociálne silné väzby na priateľov, s ktorými sa spolu s matkou takmer denne stretávajú. Uviedla, že otec vytiahol matku a maloletého pod falošnou zámkou naspäť do H. začiatkom roka 2021, aby sa „pokúsili“ o obnovu ich vzťahu a súžitia ako rodina, matke sľúbil, že ukončí vzťah so svojou zamestnankyňou a budú žiť spolu ako rodina, čo sa nestalo. V H. matka nemala zázemie, domov, priateľov, rodinu, prácu. Od januára 2021 matka s maloletým trávila veľa času na Slovensku, lebo otec netrúvil čas s maloletým a v skutočnosti nežili ako rodina a už vôbec nie ako zdraví partneri. Matka s maloletým začala v januári 2021 chodiť do H., aby zachránila ich rodinu. Rodina otca nikdy matku neprijala. Uviedla, že od januára 2021 do leta 2023 bola v H. iba jeden krát, a to iba z dôvodu, že matka s maloletým boli chorí, mali vysoké teploty a otec im odmietol pomôcť, pričom matka nebola v stave docestovať domov na Slovensko a potrebovala pomoc.

49. Z dohody o poskytovaní lekárskej starostlivosti od L. L. H. datovanej dňom 27.09.2017 vyplýva, že prevzal maloletého do starostlivosti od MUDr. v Čechách. Podpis na tejto dohode je len matkin.

50. Podľa prehlásenia B. R., bývalého partnera matky maloletého, zo dňa 04.11.2024 sa matkou maloletého rozišli v dobrom a doteraz, ak je to potrebné, si vzájomne vždy radi pomôžu. Matku maloletého pozná ako ženu s dobrým srdcom, ktorá vždy každému rada pomáhala a medzi ľuďmi (jeho rodinou a kamarátmi) bola obľúbená. Pozná aj maloletého, ktorý má so svojou matkou vytvorený veľmi silný citový vzťah. Je učiteľ a denne pracuje s maloletými deťmi. Uviedol že matka sa o maloletého pekne starala a stará, zabezpečuje mu jeho potreby a dbá o jeho zdravý psychický vývin, rozvoj, socializáciu, napredovanie a na maloletom je to vidieť. Matka s maloletým majú svoj domov na Slovensku od leta 2020, odkedy ich otec maloletého priviezol na Slovensko, aby tu žili. Na Slovensku majú vybudované sociálne väzby a zázemie u svojej rodiny a priateľov.

51. Podľa prehlásenia L. T. zo dňa 26.11.2024 menovaný prehlásenie podáva na základe a v rozsahu osobnej znalosti situácie v mieste bydliska rodiny na adrese H. I. XXX/XX, H. X – K., kde bol susedom rodiny a nie je zaujatý voči žiadnej zo strán konania. Je vlastníkom a býva v byte, ktorý je umiestnený od bytu otca o jeden byt (byt P.). V byte býval po rovnaký čas ako otec maloletého, teda v zásade aj po celú dobu trvania ich vzťahu s matkou a súčasne od narodenia maloletého. Do leta 2021 tu býval kontinuálne, od leta 2021 sa v byte zdržuje v pravidelnom režime každý druhý týždeň. Má priateľský vzťah s otcom maloletého a verí, že stále má priateľský vzťah aj s matkou maloletého. Je kmotrom maloletého A., s ktorým sa dobre pozná. Osobne pozná rodinu matky i otca, keď obe chodili na občasnú návštevu za rodinou do bytu vo K.. Ich byty majú špecifické usporiadanie, ktoré zaisťuje/umožňuje, že majú ako susedia rozumný a ucelený prehľad o vzájomnej prítomnosti, či neprítomnosti. Uviedol, že rodina žila vo K. v ustálenom režime zodpovedajúcom trvalému bývaniu. Maloletého v rámci svojho pobytu vo K. vídaval relatívne pravidelne, a to aj po zmene jeho osobného režimu od leta 2021. Nevybavoval si, že by sa maloletý v danej dobe o Slovensku vyjadroval inak, než o mieste, kde má babku s dedkom. Naopak, pozýval ho niekoľko krát na návštevu k nemu domov (K.), a to tak v dobe, kedy rodina žila vo K., tak aj v dobe, kedy sa otec odsťahoval do bytu v inej časti H.. Uviedol, že maloletý v H. navštevoval škôlku a matka v H. pracovala v obore daňového poradenstva a občas s ním konzultovala problematiku DPH.

52. Vo výpovedi na pojednávaní odvolacieho súdu konanom dňa 04.06.2025 otec aj prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že zotrúva na podanom odvolaní. Uviedol, že ešte nebolo českým odvolacím súdom rozhodnuté o odvolaniach rodičov podaných proti rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 9 zo dňa 23.01.2025 vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (čo potvrdila aj matka). Neustále počas tohto konania tvrdí, že obvyklý pobyt maloletého je na území ČR, na podporu čoho predložil veľké množstvo dôkazov. Tvrdenia matky, že 15 dní mala byť s maloletým dieťaťom v SR, nepreukazujú ani ňou predložené platby kartou, z čoho vyplýva, že na území SR sa mala zdržiavať iba 6% času. Ním predložené dôkazy – potvrdenia lekárov, ktorých navštevovalo maloleté dieťa, výpisy z účtov, lokalizácia mobilného telefónu matky, a pod. preukazujú, že obvyklý pobyt maloletého dieťaťa bol v ČR. Do mája 2022 žili rodičia s maloletým dieťaťom v spoločnej domácnosti. Jedinou obranou matky počas konania bolo napádanie dôkazov, ktoré predložil. Matka bola na území ČR zamestnaná, do augusta 2022 vykonávala prácu na dennej báze. Poukázal aj na judikatúru súdov, že väzby, ktoré maloleté dieťa nadobudne v štáte, do ktorého je neoprávnené premiestnené, nemôžu

byť v návratovom konaní brané na zreteľ. Domnieval sa, že iba český súd môže matke povoliť pobyt s maloletým dieťaťom na Slovensku. V zmysle čl. 13 Haagskeho dohovoru nie je možné klasifikovať odlúčenie dieťaťa od matky ako ujmu, pre ktorú by bol návrat maloletého dieťaťa do ČR vylúčený. Fotografie maloletého dieťaťa dokladal už v rámci svojho prvého podania. Pokiaľ by bol záujem, tak má plný mobil fotografií maloletého dieťaťa aj z rozhodnej doby, o ktorej hovorí. Sociálne väzby má maloleté dieťa aj v H., pretože aj z pohovoru vykonaného v Brne vyplýva, že dieťa má päť kamarátov, z toho troch z ČR a dvoch zo SR, hoci v čase vykonania pohovoru bolo dieťa už viac ako rok neoprávnené premiestnené matkou do SR. A. je kamarát maloletého dieťaťa z H.. Čo sa týka finančnej podpory matky jej matkou, tak podotkol, že po dobu, po ktorú boli spolu a boli v H., matka bola na materskej a potom bola väčšinou času bez práce, teda celková finančná záťaž bola na ňom.

53. Matka aj prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní odvolacieho súdu uviedla, že sa pridrižiava všetkých svojich doterajších vyjadrení, vrátane vyjadrenia k odvolaniu a navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Poprela tvrdenia otca, že maloleté dieťa navštevovalo MŠ v Prahe pravidelne, keďže toto zariadenie ani MŠ nebolo (toto zariadenie nemá štatút MŠ). Poukázala na to, že toto zariadenie nemá od novembra 2022 k dispozícii prehľad dochádzky maloletého dieťaťa do tohto zariadenia, pretože prešli na iný systém. Z potvrdenia tohto zariadenia ani nevyplývalo, že by maloleté dieťa v rozhodnom období od januára 2021 do mája 2023 navštevovalo toto zariadenie každý deň. Pokiaľ maloleté dieťa do tohto zariadenia nešlo, nie vždy jeho neprítomnosť ospravedlnila, práve preto, že nešlo o MŠ. Výpisy z účtu otca preukazujú, že niektoré dni sa kartou platilo, avšak nebolo to na dennej báze a tieto ním založené výpisy z účtu nepreukázali, že platby a prístup k tomuto účtu mohla mať len ona. Čo sa týka výpovede svedkyne p. P., išlo o účelové tendenčné tvrdenia, pre odstup času si nemohla presne pamätať, navyše, keď sa ani ona nezdržiavala vo svojom byte každý deň, kedy sa ona s maloletým zdržiavali v byte v H.. Poukázala na to, že aj pred letom 2023 sa zdržiavala aj na území SR, čo preukazujú fotografie ňou predložené, zatiaľ čo otec z tohto obdobia fotografie nepredložil. Poprela, že by maloleté dieťa malo v H. veľa kamarátov. Tvrдила, že otec neprejavoval dostatočný záujem o maloletého, zväčša s maloletým trávil dovolenky s prespatím na hoteli. Nebráni v styku otca s maloletým dieťaťom. Preukázala nejaké platby na Slovensku, a nakoľko jej finančné možnosti neboli najlepšie, tak jej vypomáhala jej matka, napr. s nákupom potravín pre ňu a maloleté dieťa. Poprela tvrdenia otca, že maloleté dieťa bolo v ČR na dennej báze, nakoľko sám otec uvádzal, že boli obdobia, keď bolo maloleté dieťa niekoľko týždňov v SR.

Nestotožnila sa so závermi českého súdu ohľadne obvyklého pobytu maloletého dieťaťa v ČR. Z českého rozhodnutia vyplýva, že maloleté dieťa má silné sociálne väzby v SR, ktoré sa vytvárali aj pred májom 2023. Toto konštatovanie nepotvrdzuje tvrdenie otca, že maloleté dieťa bolo od januára 2021 do mája 2023 na dennej báze v ČR. Bolo konštatované, že maloleté dieťa často navštevovalo SR, kde je aj silnejšie ukotvené. Český súd dospel k záveru o zamietnutí návrhu otca na uloženie povinnosti, aby maloletého navrátila do ČR, čím by boli významnejšie narušené sociálne pomery maloletého dieťaťa. Mala za to, že otcom podaný návrh na navrátenie dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu je potrebné posudzovať z pohľadu najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Bolo by v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa nariadiť jeho návrat do ČR. Uviedla, že svedkyňa p. N., ktorá vypovedala pred súdom, je jej dobrou priateľkou, ktorej sa zdôverovala, sú spolu v blízkom kontakte. Táto svedkyňa sa jasne vyjadrila, že väčšinu času dieťa trávilo v SR. H. N. ako jej blízka priateľka si isto inak pamätá jej prítomnosť s maloletým dieťaťom v SR než ako cudzí ľudia – susedia.

Poukázala na všetky svoje vyjadrenia a v nich obsiahnuté okolnosti, pre ktoré sa vracala do H.. Do júna 2020 žili ako rodina, čo si aspoň myslela. Keď prišla o dve deti v roku 2020, otec ju aj s maloletým dieťaťom odviezol na Slovensko, odišiel na dovolenku so svojou vydatou priateľkou a im povedal, že ich už nechce, čo bolo v júni 2020. Otec v období od júna 2020 do decembra 2020 chodil na Slovensko po maloleté dieťa a trávil s ním v priemere 3-5 dní v mesiaci. Otec sa dožadoval nových šanci, pričom z jeho strany išlo o falošnú hru a jej zneisťovanie, ako aj využívanie jej finančnej závislosti na ňom, keď peniaze používal ako prostriedok manipulácie. Dňa XX.XX.XXXX maloleté dieťa malo 3 roky a vtedy mala nastúpiť do jej predchádzajúcej práce alebo dať výpoveď. Otec jej povedal, aby dala výpoveď s tým, že ju zamestná vo firme, ktorej je spolumatiteľom. Na toto pristúpila, jej mzdu si vyplácal otec a bola na ňom ekonomicky závislá. Dňa 20.06.2020 po tom, čo ju a maloleté dieťa otec odviezol na Slovensko si hľadala prácu, avšak do žiadnej nenastúpila. V decembri 2020 ju otec prehováral, aby skúsili experiment, ktorý spočíval v tom, aby prišla aj maloletým dieťaťom do H.. Otcovým sľubom verila. Hľadala chybu v sebe. Odišla do H. na skúšobné obdobie s tým, že bolo dohodnuté, že ak to nevyjde, tak pôjde s maloletým na Slovensko. Uviedla, že otec mal pomer so svojou vydatou zamestnankyňou, ktorá už v čase, keď sa vydávala, s ním mala pomer. Ďalej uviedla, že otec sa k nej nesprával pekne,

vynadal jej, nemala pocit bezpečia, zázemia, domova. Keď bola s maloletým dieťaťom na Slovensku, otec žiadal ďalšie a ďalšie šance. Otec ju žiadal, aby sa vrátila aj v čase, keď už jeho priateľka bola tehotná. Potvrdila, že dieťa vodila so sebou, pretože dieťa bývalo s otcom iba 3-5 dní v mesiaci. Otec ich zvykol kontrolovať. Ona zabezpečovala všetky potreby dieťaťa. Maloleté dieťa trpelo separačnou úzkosťou a jeho úzkostlivé nastavenie pretrváva doposiaľ. Otec od leta 2023 prejavuje účelový záujem o maloleté dieťa. Maloleté dieťa sa jej zvykne pýtať, či ho ľúbi a či ho neopustí.

Čo sa týka krúžku rugby, tak v tomto krúžku sa nevedla dochádzka. Čo sa týka Anahity, tak do roku 2020 maloleté dieťa tento krúžok navštevovalo s výnimkou obdobia, keď s ním bola na Slovensku, kam často chodievali. Od roku 2021 bolo maloleté dieťa v Anahite možno 5-krát. Dieťa má všetkých kamarátov v SR, okrem A., ktorý je v H.. Maloleté dieťa má všetky väzby a putá v SR. Mala za to, že odlúčenie dieťaťa od nej ako matky spôsobí dieťaťu traumu, pretože matka je v živote dieťaťa nenahraditeľná a dieťa potrebuje jej blízkosť. Otec od rodiny v roku 2020 odišiel. Na otázku súdu, aby sa matka vyjadrila k tomu, či v období od mája 2022 do mája 2023 zostala žiť v H. s maloletým dieťaťom, čo malo byť už v období, keď otec trvalo opustil spoločnú domácnosť uviedla, že otcova priateľka bola vydatá pani, ktorá mala doma manžela. Otec si prenajal byt vedľa kancelárie, čo bolo v máji 2021 a chvíľu sa zdržiaval v byte H. I. a chvíľu v R.. Otec niekedy chodil do bytu H. I. intenzívnejšie, niekedy menej intenzívne, niekedy prišiel s kyticou, niekedy spolu večerali a od určitej doby tam neprespával.

54. Kolízny opatrovník na pojednávaní odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižava svojich doterajších vyjadrení. Stotožnil sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie a odvolaciemu súdu navrhol, aby ho potvrdil. S rodičmi v mesiacoch apríl a máj 2025 komunikoval ohľadne styku otca s maloletým dieťaťom. Kontaktoval aj obvodnú lekárku L. F., ktorá potvrdila, že maloletý pravidelne s matkou absolvuje všetky prehliadky. Z posudku zo ZŠ, ktorú dieťa navštevuje vyplýva, že sa mu v škole darí.

55. Právna zástupkyňa otca v záverečnej reči uviedla, že matka počas tohto konania neuniesla dôkazné bremeno a neoznačila obdobia, počas ktorých sa mala od januára 2021 do mája 2023 zdržiavať v SR. Poukázala na to, že návratové konania trvajú zväčša rok a deti sa musia vrátiť napr. do Anglicka, Španielska, kde tá adaptácia maloletých detí môže byť o dosť náročnejšia, než ako to môže byť v prípade maloletého dieťaťa. Pokiaľ matka tvrdí, že ju finančne dotovala jej matka, poukázala na to, že stará matka je na dôchodku a podľa potvrdenia z decembra 2023 mala dôchodok vo výške 980,- Eur mesačne. V bode 26 rozhodnutia českého prvoinštančného súdu súd konštatuje, že matka protiprávne premiestnila dieťa na Slovensko. Právomocou konať vo veci maloletého dieťaťa českými súdmi sa zaoberal aj Ústavný súd Českej republiky. Právomoc prevzali české súdy. Z vyššie uvedeného rozhodnutia českého prvoinštančného súdu vyplýva, že väzby si dieťa na Slovensku začalo vytvárať v roku 2020 a pokračovali v roku 2023. Český súd zohľadnil aj záujem maloletého dieťaťa, zdôraznila, že matka môže žiadať český súd o presťahovanie sa na územie SR. Mala za to, že je preukázané, že obvyklý pobyt maloletého dieťaťa bol v ČR, kde bol aj život dieťaťa. V predmetnej veci nie je možné aplikovať čl. 13 Haagskeho dohovoru. Opatrovnícke právo k maloletému dieťaťu nadobudol a vykonával otec. Vyzdvihla, že čestné prehlásenia predložené matkou sú len veľmi všeobecné. Otec nepoprel, že matka sa v SR mohla zdržiavať tak 2-krát ročne, kedy išla na Slovensko za účelom návštevy, či dovolenky. Maloleté dieťa tu nemá iné väzby okrem dovolenkových a návštevnych. Bolo preukázané, že matka sa mala presťahovať v rámci ČR do bytu v R., ale v máji 2022 odišiel do tohto bytu otec a väčší byt H. I. prenechal matke s dieťaťom z dôvodu prihladania na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Žiadnu separačnú úzkosť a ani úzkosť, ktorou by maloleté dieťa podľa tvrdení matky malo trpieť, matka v konaní nepreukázala. Navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom návrhu otca a maloleté dieťa navrátil do krajiny jeho obvyklého pobytu do ČR.

56. Právna zástupkyňa matky v záverečnej reči uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplýva, a navrhovateľ to ani nespochybnil, že v júni 2020 dovezol matku s maloletým dieťaťom na Slovensko, aby tu žili. Nebolo preukázané, že od tohto obdobia došlo k zmene obvyklého pobytu maloletého dieťaťa. Matka žila približne 15 dní v mesiaci v SR, nebolo to pravidelné a nerobila si evidenciu, kde kedy bola. Všetkými dôkazmi matka preukázala, že žila v SR a do ČR odchádzala kvôli tomu, aby sa dieťa stretávalo so svojím otcom. Ak otec tvrdí, že dieťa bolo v H. na dennej báze, tak klame, pretože to nevyplýva zo žiadnych ním predložených dôkazov. Takéto závery nemožno vyvodit' ani z výpisov z účtov, či výpovedí svedkov. Poprela, že otec odišiel do R. do iného bytu preto, aby matke poskytol väčší byt. Ide o jeho účelové tvrdenia, ktorými kryje to, že sa v tom byte stretával s inou ženou. Otec nespochybnil svoju inú známosť a paralelný vzťah. Z SMS písaných otcom matke vyplýva, že otec sa dožadoval skúšobného obdobia, čo teraz popiera, čo však nie je pravda. Poukázala na to, že stará matka maloletého dieťaťa (matka matky) matke finančne vypomáhala, čo bolo v jej možnostiach, keďže

zdedila peniaze, prenajímala iný byt v tom istom vchode, kde býva a v spoločnej domácnosti býva aj so svojím manželom, teda má k dispozícii aj manželov príjem. Rodičia matky sú zvyknutí žiť skromne, bolo teda v možnostiach matkinej matky finančne vypomáhať svojej dcére, a to aj nákupom potravín, či iných vecí potrebných pre maloleté dieťa. Čo sa týka potvrdenia od lekára, matka nikdy netvrdila, že by nebyvala aj v ČR, ale keďže dieťa bolo nemocensky poistené v ČR, tak navštevovalo lekárov tam, pretože na Slovensku si muselo všetko hradiť. Dieťa nemohlo byť poistené v dvoch zdravotných poisťovniach. Dieťa párkrát v ČR bolo u lekára, čo bolo práve v čase, keď matka bola s dieťaťom v ČR, bolo to pre ňu ekonomicky výhodnejšie. Otec poukazuje na troch kamarátov, ktoré má maloleté dieťa, avšak uvádza meno len jedného, a to A., ktorého má dieťa vďaka matke, ktorá počas toho, ako bola s dieťaťom v ČR mu chcela vytvoriť program, tak mu našla kamaráta. Mala za to, že bolo dostatočne preukázané, že väčšie väzby má dieťa v SR, kde má množstvo kamarátov a starých rodičov, s ktorými trávi oveľa viac času ako s otcom. Matka má na Slovensku veľa priateľov, spolužiakov a kamarátov, ktorí majú deti vo veku maloletého, s ktorými sa pravidelne stretávajú a udržiavajú väzby, absolvujú oslavy. Otec neuviedol žiadnych blízkych kamarátov dieťaťa v ČR. Považovala za nelogické, že dieťa by malo mať väzby v SR od leta 2020, ktoré sa mali podľa právnej zástupkyne otca prerušiť a znova obnoviť od leta 2023. V konaní pred súdom prvej inštancie otec priložil fotografie s maloletým dieťaťom len od leta 2023, pričom mal dostatok času, aby predložil fotografie s dieťaťom aj pred týmto obdobím, čo neurobil. Otec v rozhodnom období nepreukázal starostlivosť o syna a už vôbec nie na dennej báze. Od mája 2021, keď mal byť v byte v R., už mal minimálne prehľad o tom, kde sa matka a maloleté dieťa nachádzajú na dennej báze, preto jeho tvrdenia, že mali byť v ČR nie sú pravdivé. Pokiaľ by súd vyhovel návrhu otca, matka by stratila právo vychovávať svoje dieťa, pretože je nemajetná a nemá finančné prostriedky na nákladný život v H., teda by nemohla žiť s maloletým dieťaťom a vychovávať ho tak, ako to robila doposiaľ. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, ktorý súd návrh otca ako nedôvodný, ktorý nie je v záujme dieťaťa zamietol.

57. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 123 ods.1 CMP, v konaní o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní podľa osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, súd rozhoduje, či premiestnenie alebo zadržanie maloletého bolo neoprávnené a či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu maloletého.

Podľa § 123 ods. 2 CMP, súd vykonáva dokazovanie len v rozsahu potrebnom na zistenie skutočností podľa odseku 1.

Podľa § 134 ods. 1 CMP, ak neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, vydá súd rozhodnutie spravidla do šiestich týždňov od začatia konania; ak vydá súd rozhodnutie po uplynutí tejto lehoty, uvedie v odôvodnení rozhodnutia skutočnosti, pre ktoré nebolo možné lehotu dodržať.

Podľa § 134 ods. 2 CMP, v rozhodnutí súd poučí účastníkov o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodnoprávne záväzky.

Podľa čl. 1 Haagskeho dohovoru, cieľom tohto dohovoru je

- a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnené premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržované, a
- b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.

Podľa čl. 3 Haagskeho dohovoru, premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak

- a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne, alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a

b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu či zadržaniu. Opatrovnícke právo uvedené v písmene a) možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu, alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

Podľa čl. 4 Haagskeho dohovoru, Dohovor sa použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva alebo práva styku. Použitie dohovoru sa skončí, keď dieťa dosiahne vek 16 rokov.

Podľa čl. 12 Haagskeho dohovoru, ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa.

Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím.

Podľa čl. 13 Haagskeho dohovoru, bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením, preukáže, že

a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

Justičný alebo správny orgán môže odmietnuť nariadiť návrat dieťaťa aj vtedy, ak zistí, že dieťa nesúhlasí s návratom, a ak dosiahlo vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jeho názory.

Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

Podľa čl. 14 Haagskeho dohovoru, pri hodnotení, či došlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu podľa článku 3, môžu justičné alebo správne orgány dožiadaného štátu bezprostredne prihliadnuť na právny poriadok štátu obvyklého pobytu dieťaťa, ako aj na súdne alebo správne rozhodnutia bez ohľadu na to, či boli v štáte obvyklého pobytu formálne uznané alebo nie, aj bez osobitného konania, ktorého účelom je dôkaz cudzieho práva alebo uznanie cudzieho rozhodnutia, ktoré by sa inak muselo uplatniť.

Podľa čl. 19 Haagskeho dohovoru, rozhodnutie podľa tohto dohovoru o návrate dieťaťa nemožno považovať za rozhodnutie o určení opatrovníckeho práva.

Podľa čl. 2 bod 9 Nariadenia, pojem opatrovnícke právo zahŕňa práva a povinnosti súvisiace so starostlivosťou o dieťa, najmä právo určiť miesto pobytu dieťaťa.

Podľa čl. 2 bod 11 Nariadenia, pojem neoprávnené premiestnenie alebo zadržiavanie je premiestnenie alebo zadržiavanie dieťaťa, ak:

a) takéto premiestnenie alebo zadržiavanie je porušením opatrovníckeho práva nadobudnutého rozhodnutím, zo zákona alebo dohodou, ktorá má právne účinky, podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a

b) v čase premiestnenia alebo zadržania sa toto opatrovnícke právo aj skutočne vykonávalo, buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa bolo takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu.

Podľa čl. 21 bod 1 Nariadenia, súdy členských štátov pri výkone svojej právomoci podľa oddielu 2 tejto kapitoly poskytnú v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi dieťaťu, ktoré je schopné sformulovať svoje názory, skutočnú a účinnú príležitosť ich vyjadriť priamo alebo prostredníctvom zástupcu alebo vhodného subjektu.

Podľa čl. 21 bod 2 Nariadenia, ak súd v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi poskytne dieťaťu možnosť vyjadriť svoje názory podľa tohto článku, prikladá im patričnú pozornosť zodpovedajúcu veku a vyspelosti dieťaťa.

Podľa čl. 26 Nariadenia, článok 21 tohto nariadenia sa vzťahuje aj na konanie o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980.

Podľa čl. 27 bod 3. Nariadenie, ak súd zvažuje, že odmietne návrat dieťaťa výlučne na základe článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980, nesmie odmietnuť návrat dieťaťa, ak účastník žiadajúci návrat dieťaťa dostatočne preukáže súdu alebo ak sa súd inak presvedčí, že boli prijaté primerané opatrenia na ochranu dieťaťa po jeho návrate.

58. Predmetom konania je návrh otca maloletého, ktorý žiada, aby súd nariadil návrat maloletého do krajiny jeho obvyklého pobytu, do Českej republiky, nariadil matke maloletého, aby maloletého navrátila na územie Českej republiky do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a v prípade, že matka maloletého v stanovenej lehote nenavrátia na územie Českej republiky, je on ako otec oprávnený po uplynutí stanovenej lehoty maloletého prevziať za účelom jeho navrátenia do krajiny obvyklého pobytu, t. j. na územie Českej republiky. Svoj návrh odôvodnil tým, že maloletý sa narodil v Českej republike a rodičia žili spolu ako partneri v Českej republike v jeho byte a viedli spoločnú domácnosť. Počas rodičovskej dovolenky matka strávila s maloletým obdobie aj na Slovensku a naspäť do Českej republiky sa vrátila dňa 31.12.2020. Rodičia žili v spoločnej domácnosti do mája 2022, kedy sa on odsťahoval a byť prenechal matke s maloletým. On je Čech, ktorý od narodenia žije v Českej republike, kde má rodinu a účastníci plánovali svoj spoločný život výlučne v Českej republike. Matka bola zamestnaná vo firme Y. E. B. A., člena skupiny Y. E. K. H., v Českej republike. Maloletý v H. navštevoval od roku 2021 škôlku (M.) so súhlasom oboch rodičov a mal tu svojho pediatra L. N. D., kde od narodenia absolvoval všetky povinné prehliadky. Maloletý je poistený vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni v Českej republike. Okrem materskej školy maloletý v H. navštevoval kurz plávania v plaveckom klube Anahita, od roku 2021 tréningy rugby v športovom klube Rugby Club Praha, zúčastňoval sa kurzov organizovaných klubom Y. D. a L. X. v Prahe. Maloletý sa rád hrá s kamarátmi, napr. A., W., Y., F., L., L.. Uviedol, že v máji 2023 (16.05.) matka odišla s maloletým na návštevu svojej rodiny na Slovensko, kde mala byť podľa dohody s ním do 14.06.2023, avšak z tejto návštevy sa nevrátila, hoci ju viac násobne žiadal o návrat do Českej republiky. Maloletý na Slovensku nenavštevoval materskú školu, nemal tu pediatra a ani iné zložky začlenenia sa do prostredia. Od 15.06.2023 tak matka neoprávnene maloletého zadržáva na území Slovenskej republiky. Kým sa matka neodšťahovala na Slovensko, mohol maloletého pravidelne vídať a venovať sa mu, čo už nie je možné. Otec si po rozchode s matkou a odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti maloletého brával pravidelne, podnikali výlety, lyžovačky, návštevy jeho rodiny. Tvrdil, že matka nerešpektuje jeho rolu v živote maloletého, keďže bez jeho súhlasu opustila územie Českej republiky, čím ho ukrátila o možnosť tráviť s maloletým rovnocenný čas.

Matka sa k návrhu otca vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí. Potvrdila, že maloletý sa narodil v Českej republike, ale obvyklý pobyt má od júna 2020 na základe ústnej dohody rodičov založený v B., na adrese F. XXXX/XX. Otec ju spolu s maloletým priviezol a vysadil ich s taškami pred bytovým domom, v ktorom bývajú jej rodičia. Maloletý s ňou žil v roku 2020 na území Slovenska, pretože otec mal iný vzťah, ktorý odmietal ukončiť. Otec v roku 2020 zaplatil maloletému škôlku v B.. Koncom roka 2020 sa otec začal dožadovať „skúšobného obdobia“, kedy si on rozmyslí, či svoj vzťah s p. A. ukončí. Uviedla, že si veľmi priala mať kompletnú rodinu, ale nesúhlasila s tým, že otec bude mať viac vzťahov a paralelné životy. Pre potreby doby, kedy sa mali zdržiavať v H., jazdila s maloletým v priemere na 10-15 dní v mesiaci do H., kde im dal otec k dispozícii jeden zo svojich bytov na adrese H. I. XXX/XX, H. X. Tvrdila, že bolo postavené naisto, že ak ich experiment nevyjde, zostane s maloletým na Slovensku a maloletý bude chodiť za otcom do H.. Ona s maloletým od roku 2021 do mája 2023 trávila v priemere 15 a viac dní mesačne na Slovensku v B., kde má aj starých rodičov, s ktorými má maloletý veľmi blízky vzťah. Zvyšné dni v mesiaci bola s maloletým v H. „k dispozícii“ otcovi, ak by sa otec rozhodol tráviť so synom čas. Otec si však na syna našiel čas na cca 5 dní v mesiaci, kedy s ním išiel na bazén alebo do hotela na víkend do hôr. Neplnil si žiadne rodičovské povinnosti vo vzťahu k maloletému a nezabezpečoval mu starostlivosť, plnil si svoju vyživovaciu povinnosť podľa toho, ako „poslúchala“. Otec „skúšobné obdobie“ neustále predlžoval, žiadal ďalší čas na rozmyslenie a vyčítal jej, že sa málo snaží. Po troch rokoch otec svoj vzťah s p. A. neukončil a dokonca sa s ňou začal prezentovať aj na verejnosti. Od 04.09.2023 si maloletý na Slovensku plní predprimárne vzdelávanie

v Materskej škole B. B. X, B. a do triedy chodí s jeho dobrým kamarátom M.. Maloletý na Slovensku od narodenia navštevuje aj lekárov (podľa toho, kde sa aktuálne nachádzali), pediatra mal nielen v Českej republike, ako aj na Slovensku, a to najskôr L. H. a od septembra 2023 má maloletý pediatra už len na Slovensku (L. F.). Maloletý na Slovensku navštevuje krúžok pohybových aktivít YTA v Trnave, futbalový krúžok, plavecký krúžok. Tvrdenia otca, že maloletý sa rád hrá s kamarátmi, napr. A., W., Y., F., L., L. označila za všeobecné a účelové. Otec za celý synov život mu nenašiel jediného kamaráta, nikdy sa s ním so žiadnym kamarátom nestretával, nebudoval maloletému žiadne sociálne väzby s kamarátmi. W. je chlapec z ihriska, s ktorým sa pravidelne nestretával. F., Y. a L. sú deti z klubu M., kde nebola pravidelná školská dochádzka, pričom maloletý tam chodil nepravidelne (len, keď s ňou bol v Českej republike) a s tými deťmi sa mimo škôlky nestretával. Navrhla, aby súd návrh otca v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

V ďalších písomných vyjadreniach rodičia zotrvali na svojich stanoviskách a dôvodoch.

59. Súd prvej inštancie v danej veci rozhodol uznesením č. k. 40P/47/2023-370 zo dňa 27.11.2023 tak, že návrh otca na nariadenie návratu maloletého dieťaťa do cudziny – Českej republiky zamietol (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok). Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec a Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 14CoP/106/2024-778 zo dňa 19.06.2024 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol, a to uznesením č. k. 40P/47/2023-1407 zo dňa 27.11.2024, ktorým návrh otca na nariadenie návratu maloletého dieťaťa do cudziny – Českej republiky zamietol (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok). Proti tomuto uzneseniu otec podal odvolanie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.

60. Keďže predmetom konania v danej veci je návrh otca na nariadenie návratu maloletého dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu, odvolací súd postupoval v zmysle právneho predpisu záväzného pre Slovenskú republiku, t. j. Haagskeho dohovoru, ktorý v spojení čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má prednosť pred vnútroštátnymi predpismi, čo znamená, že súdy sa nimi musia riadiť a rozhodovať v súlade s nimi. Cieľ Haagskeho dohovoru vyjadrený v čl. 1 je záväzný pre všetky štáty, ktoré k nemu pristúpili, pričom postup orgánov štátu, t. j. postup, ako zabezpečiť účel Haagskeho dohovoru už tento ponecháva na vnútroštátnu právnu úpravu jednotlivých zmluvných štátov. V právnom poriadku Slovenskej republiky ide o procesný kódex - Civilný mimosporový poriadok, ktorý osobitne upravuje dokazovanie a podmienky konania o návrat maloletého do cudziny pri jeho neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (oddiel VI.). Konanie o návrat maloletého do cudziny vo veci neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 123 a nasl. CMP) ako typ mimosporového konania, je teda reflexiou medzinárodného záväzku z Haagskeho dohovoru. Cieľom je zabezpečenie primárnej ochrany dieťaťa a jeho status quo, t. j. zabezpečenie okamžitého návratu dieťaťa, ktoré bolo neoprávnené premiestnené do iného zmluvného štátu alebo v ňom zadržované, aby o dieťati rozhodoval súd štátu jeho obvyklého pobytu, aby boli dodržiavané práva dieťaťa ne byť oddelené od svojich rodičov a premiestnené a zadržované proti jeho vôli, ako prevencia pred zneužitím získania priaznivejšieho rozhodnutia výberom rozhodného práva.

61. V rámci návratového konania súd rozhoduje výlučne o tom, či bude dieťa navrátené do miesta obvyklého pobytu alebo nie, v tomto konaní súd nerozhoduje o starostlivosti, výchove, výžive dieťaťa ani o styku rodičov s dieťaťom. Cieľom konania o návrat je preložiť dieťa do prostredia, ktoré mu je najznámejšie, a tým obnoviť kontinuitu jeho životných podmienok a podmienok rozvoja (rozsudok Súdneho dvora z 08.06.2017, OL, C-111/17, EU:C:2017:436, bod 61). V prípade, že súd ustáli, že došlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu maloletého dieťaťa a návrh na návrat je podaný do jedného roku od neoprávneného premiestnenia alebo zadržania, musí súd nariadiť návrat maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu. Túto povinnosť nemá iba v prípade, ak je daná niektorá z výnimiek uvedených v čl. 13 Haagskeho dohovoru, ktoré je nutné v zmysle tohto dohovoru vykladať reštriktívne a mať pri jeho aplikácii na zreteli, že vo svojej podstate ide proti hlavným cieľom Haagskeho dohovoru. Vychádzajúc zo znenia čl. 19 Haagskeho dohovoru, má návratové konanie charakter predbežného konania, v ktorom je zisťovaný konflikt s jurisdikciou a má v ňom byť s konečnou platnosťou zodpovedaná otázka jurisdikcie nad maloletým dieťaťom. V tomto konaní preto súd nehodnotí výchovné schopnosti rodičov, ich osobné, zárobkové a majetkové pomery, rozsah, v akom sú schopní zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa a saturovať jeho potreby či záujmy, ale výlučne skutočnosti rozhodné z hľadiska výkladu príslušných hmotnoprávných ustanovení Haagskeho dohovoru. Cieľom konania o návrat upraveného Haagskym dohovorom a Nariadením je, aby jeden z rodičov nemohol posilniť

svoje postavenie, pokiaľ ide o opatrovnícke právo k dieťaťu tak, že sa svojím protiprávnym konaním vymaní z právomoci súdov, ktoré sú príslušné podľa pravidiel stanovených najmä citovaným nariadením rozhodovať o rodičovských právach a povinnostiach k tomuto dieťaťu (rozsudok Súdneho dvora z 02. 08. 2021, A., C-262/21 PPU, EU:C:2021:640, bod 47).

62. Dokazovanie v predmetnom konaní preto odvolací súd zamerlal a vykonal v rozsahu potrebnom výlučne na zistenie skutočností nevyhnutných pre posúdenie, či bolo v danom prípade premiestnenie alebo zadržanie maloletého neoprávnené, v súvislosti s čím bolo potrebné odpovedať na otázky: aká je krajina obvyklého pobytu maloletého, či otec nadobudol a skutočne vykonával opatrovnícke právo k maloletému, a v prípade, ak súd zistí, že návrat maloletého je potrebné nariadiť, či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu.

63. Odvolací súd návrh otca (podaný dňa 08.11.2023, t. j. v lehote 1 roka od neoprávneného premiestnenia a zadržania maloletého dieťaťa matkou – od 15.06.2023) posúdil ako dôvodný a v súlade s čl. 12 Haagskeho dohovoru pre splnenie všetkých podmienok pre nariadenie okamžitého návratu maloletého dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu na územie Českej republiky, pri zhodnotení najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa.

64. Pojem obvyklý pobyt“ sa v zásade vyznačuje dvomi prvkami, a to jednak vôľou dotknutej osoby zriadiť zvyčajné centrum svojich záujmov na určenom mieste a jednak prítomnosťou, ktorá predstavuje dostatočný stupeň stability na území dotknutého členského štátu (rozsudok Súdneho dvora z 25.11.2021, IB, C-289/20, EU:C:2021:955, bod 57). Súdny dvor považuje sociálne a rodinné prostredie rodičov dieťaťa za základné kritérium určenia miesta obvyklého pobytu tohto dieťaťa. V prípade, že je dieťa v nízkom veku, jeho prostredie je v podstate rodina, ktorá je determinovaná referenčnou osobou alebo osobami, s ktorými žije, ktoré ho naozaj opatrujú a starajú sa o neho, s ktorými dieťa zdieľa nevyhnutne sociálne a rodinné prostredie. V dôsledku toho treba zohľadniť najmä jednak dĺžku, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu tohto rodiča (rodičov) na území členského štátu a jednak geografické a rodinné korene, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré tento rodič (rodičia) a dieťa udržiavajú (porov. rozsudok z 22. 12. 2010, Mercredi, C-497/10 PPU, EU:C:2010:829, body 54 až 56).

65. Maloleté dieťa sa narodilo v H., v Českej republike a má slovenské i české štátne občianstvo. Maloleté dieťa bolo poistené v českej zdravotnej poisťovni. Medzi rodičmi nie je sporné, že pred narodením dieťaťa žili v H. v spoločnej domácnosti v otcovom byte na adrese H. I. XX, H. X, a to až do cca polovice roka 2020, kedy matka odišla na Slovensko aj s maloletým dieťaťom so súhlasom otca. Dňa 31.12.2020 sa matka vrátila do H., keďže maloleté dieťa sa vtedy nachádzalo v starostlivosti otca od 27.12.2020 s odôvodnením, aby maloletému dieťaťu nerobila komplikácie a aby sa pokúsila o obnovenie spoluzitia s otcom, o ktoré ju žiadal. Rodičia spoluzitie v spoločnej domácnosti ukončili v máji 2022, kedy sa otec odsťahoval a matke s maloletým dieťaťom prenechal svoj byt, v ktorom matka s maloletým bývala až do jej odsťahovania sa na Slovensko v máji 2023. Otec si v blízkosti ich bydliska zakúpil ďalší byt tak, aby bývali v blízkosti seba a mohli sa v starostlivosti o maloleté dieťa striedať. S maloletým sa pravidelne stretával, podnikali spolu výlety, lyžovačky a návštevy otcovej rodiny. Pri ustálení obvyklého pobytu maloletého dieťaťa na základe vykonaného dokazovania odvolací súd prijal záver, že krajinou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa bezprostredne pred jeho premiestnením na územie Slovenskej republiky matkou bola Česká republika, kde maloleté dieťa žilo so svojimi rodičmi. Za preukázané mal, že matka aj s maloletým dieťaťom odišla v máji 2023 (16.05.) z Českej republiky na návštevu svojej rodiny na Slovensko, kde mala byť podľa dohody s otcom do 14.06.2023, avšak z tejto návštevy sa nevrátila, hoci ju o návrat do Českej republiky otec viac krát žiadal. Zotrvávanie matky s maloletým dieťaťom na Slovensku je od 15.06.2023 doposiaľ bez súhlasu otca, ktorý matke opakovane vyjadroval svoj nesúhlas s presťahovaním maloletého dieťaťa na Slovensko. Za súhlas otca s presťahovaním maloletého dieťaťa v júni 2023 nemožno považovať to, že v roku 2020 otec matke súhlas s pobytom maloletého dieťaťa na Slovensku udelil. Tento súhlas fakticky stratil účinok tým, že matka sa dňa 31.12.2020 navrátila do Českej republiky a od tohto momentu s maloletým dieťaťom žila v H., v Českej republike, v spoločnej domácnosti s otcom. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani argumentácia matky, ktorá návrat do Českej republiky do spoločnej domácnosti s otcom odôvodňovala akýmsi skúšobným obdobím dočasného charakteru, počas ktorého mal otec ukončiť svoj paralelný vzťah s inou ženou s tým, že keď sa tak nestane, bude s maloletým dieťaťom naďalej žiť na Slovensku s tým, že bolo postavené naisto, že ak ich experiment nevyjde, zostane žiť s maloletým dieťaťom na Slovensku a maloleté dieťa bude chodiť za otcom do H., keďže na podporu uvedenej argumentácie absentujú

relevantné dôkazy. Následné tvrdenia matky o tom, že od roku 2021 do mája 2023 trávila s maloletým dieťaťom v priemere 15 dní a viac na Slovensku v B., kde má aj starých rodičov, s ktorými má dieťa veľmi blízky vzťah, a ostatné dni bola s maloletým dieťaťom v Prahe, kde malo byť dieťa k dispozícii otcovi, pričom otec rozporoval dĺžku týchto období, počas ktorých mala byť s dieťaťom na Slovensku, odvolací súd vyhodnotil tak, že tieto obdobia trávenia času matky s maloletým dieťaťom na Slovensku, ktorých rozsah ani nebol preukázaný, boli prirodzené, keďže matka pochádza zo Slovenska, a odôvodnené aj tým, že jej matke bolo diagnostikované závažné ochorenie, a teda jej chcela byť nablízku. Navyše v tomto období (od roku 2021 do mája 2023) maloleté dieťa na Slovensku nenavštevovalo žiadne predškolské zariadenie, ani záujmové krúžky a matka v tomto období na Slovensku nebola zamestnaná.

Odvolací súd nespороval, že maloleté dieťa trávilo čas aj na Slovensku, avšak tieto pobyty so zreteľom na skutočnosť, že matka pochádza zo Slovenska, kde má rodičov a príbuzných vyhodnotil ako prirodzenú súčasť života detí pochádzajúcich z „medzinárodných“ partnerstiev. Podstatným pre vyhodnotenie ich vplyvu vo vzťahu k ustáleniu krajiny obvyklého pobytu je ich účel a charakter. Nejaví sa pravdepodobné, že by sa matka, ktorá na jednej strane tvrdí, že sa pokúšali s otcom o obnovenie vzťahu spoložitím, kvôli čomu sa dňa 31.12.2020 vrátila do Českej republiky, trávila čas s maloletým dieťaťom tak, ako popisuje, t. j. dva týždne v H. a dva týždne na Slovensku, pričom sama uvádzala, že niekedy trávila mesiac na Slovensku a mesiac v Českej republike, či tri dni na Slovensku a týždeň v Českej republike, teda nevedela uviesť presné obdobia, kedy bola od januára 2021 do júna 2023 na Slovensku, odkazovala na čestné prehlásenia jej rodičov a priateľov, z ktorých ale takéto údaje nevyplývajú. Takémuto fungovaniu nenasvedčuje ani matkina túžba po kompletnej rodine, ktorej naplnenie sa malo diať práve obnovením spoložitia rodičov a maloletého dieťaťa. Následne, keď sa v máji 2021 zamestnala na dohodu o vykonaní práce v Českej republike, tvrdila, že aj za obdobie, keď bola zamestnaná, t. j. do augusta 2022, pre ňu vždy prácu nemali, tak mohla fungovať v režime dva týždne v mesiaci H. a dva týždne B., čomu odvolací súd neuveril, keďže z pracovného posudku jej zamestnávateľa takéto skutočnosti nevyplývajú.

V konaní bolo preukázané, že maloleté dieťa na základe zmluvy č. 2021/05 nastúpilo k dochádzke do predškolského klubu G. L., P. I. XX, H. X – G. dňa 31.05.2021 a do klubu po celú dobu pravidelne dochádzalo (zo zmluvy vyplýva, že dieťa bolo prihlásené k plnej dochádzke na 5 dní v týždni). Pokiaľ matka poukazovala na to, že toto zariadenie jej nevedelo poskytnúť prehľad dochádzky maloletého do tohto zariadenia z dôvodu, že prešli na iný dochádzkový systém (čím chcela preukázať svoje tvrdenie, že dieťa toto zariadenie pravidelne nenavštevovalo v rozhodnom období od januára 2021 do mája 2023), ani tento argument nebol spôsobilý vyvrátiť preukázanú skutočnosť, že maloleté dieťa tento predškolský klub navštevovalo. Maloleté dieťa navštevovalo pravidelne kurzy cvičenia pre predškolské deti v Monkey's Gym v Prahe od 04.09.2019 do 27.01.2020, od 05.01.2022 do 26.01.2022 a od 02.02.2022 do 29.06.2022 a pravidelne navštevovalo aj plavecké kurzy v rokoch 2018 až 2020, ale aj v lete 2021 a od januára do júla 2022. Dieťa bolo v starostlivosti pražskej pediatričky L. N. D., ktorú fyzicky navštevovalo nielen v rokoch 2017 až 2020, ale aj v roku 2021 (marec, apríl, máj) a v roku 2022 (apríl, september). Maloleté dieťa bolo zaregistrované u českej stomatologičky L. R. V. (H.) od 29.06.2018 s frekvenciou preventívnych prehliadok v roku 2018, 2019, 2020, 2021 (2x) a 2022 (2x). Maloleté dieťa bolo ošetrované vo FN K. L. K. H. v roku 2018, 2019, 2021 (3x), 2022 (4x) a 2023 (1x). V H. navštevovalo aj ambulanciu klinickej logopédie (H. C. K.) v roku 2021 (4x), 2022 (5x) a 2023 (3x). Čo sa týka návštev maloletého u lekára L. L. H. na Slovensku, z e-mailového potvrdenia datovaného 05.09.2023 nie je možné vyvodit' konkrétne dátumy, kedy mal poskytovať dieťaťu lekársku starostlivosť s tým, že potvrdil len opakované návštevy maloletého. Pochybnosti vzbudzuje dohoda o poskytovaní lekárskej starostlivosti datovaná dňom 27.09.2017, na základe ktorej mal L. L. H. prevziať maloletého do starostlivosti od lekára (bez uvedenia jeho mena a priezviska) v Čechách, pričom táto dohoda je podpísaná len matkou a otec tvrdil, že o takejto dohode vedomosť nemal.

Tieto v konaní preukázané skutkové okolnosti vyvracajú matkou tvrdenú obranu týkajúcu sa toho, že obvyklý pobyt dieťaťa bol v Slovenskej republike, na čom nič nemôžu zmeniť ani vyhlásenia matkiných rodičov, či priateľov popisujúcich stretávanie sa ich detí s maloletým A. a ich kamarátsky vzťah. Odvolací súd mal za preukázané, že centrom životných záujmov rodiny, rodičov a maloletého dieťaťa bola Česká republika, kde rodičia pracovali (aj keď matka bola spočiatku iba „fiktívne“ zamestnaná v otcovej firme, potom pracovala u ďalšieho zamestnávateľa v období od 13.04.2021 do 25.08.2022, s dôrazom na to, že v Slovenskej republike zamestnaná v období od januára 2021 do mája 2023 nebola), viedli spoločnú domácnosť a v tomto zázemí si prirodzene budovali sociálne kontakty a rovesnícke väzby (čo bolo potvrdené aj prehláseniami susedov bytu otca v H.), ktorých spochybňovanie zo strany matky súd vyhodnotil ako účelové tvrdenie, ktorým sa snažila presvedčiť súd o opaku. Z vykonaného dokazovania odvolací súd dospel k záveru o dočasnom charaktere pobytov matky s maloletým dieťaťom v Slovenskej republike. Je pochopiteľné, že maloleté dieťa má kamarátov ako na Slovensku, tak aj v Českej republike,

čo matka ani nerozporovala (rozporovala ich množstvo v Českej republike), pričom sa žiada uviesť, že ich kvantitu nemožno stotožňovať s kritériom kvality kamarátskych vzťahov podľa intenzity, či miesta, kde maloleté dieťa nadväzuje, či udržiava tieto vzťahy.

Aj skutočnosť, že matka po ukončení spoluzitia s otcom v máji 2022 zostala s maloletým bývať ešte rok v jeho byte podporuje záver súdu o obvyklom pobyte maloletého dieťaťa v Českej republike.

Tvrdenia matky, že od roku 2020 nikdy nedala súhlas s trvalou zmenou obvyklého bydliska maloletého dieťaťa z B. na Slovensku na územie Českej republiky, odvolací súd považoval za irelevantné, keďže zo skutkových zistení vyplývajúcich z riadne vykonaného dokazovania v súlade s § 123 ods. 2 CSP ustálil, že obvyklý pobyt maloletého dieťaťa pred jeho presťahovaním matkou bol v Českej republike. Tejto skutočnosti si matka musela byť plne vedomá, ako to vyplýva, aj z obsahu SMS komunikácie rodičov pred presťahovaním maloletého dieťaťa matkou na Slovensko z Českej republiky, v ktorej sa matka snažila získať súhlas otca s presťahovaním dieťaťa, čo sa jej nepodarilo (otec kontinuálne vyjadroval svoj nesúhlas).

Záveru tunajšieho súdu o obvyklom pobyte maloletého dieťaťa na území Českej republiky napokon svedčí aj prebiehajúce konanie pred Obvodným súdom pre Prahu 9, na ktorý sa otec obrátil so svojimi návrhmi na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému ako aj s návrhmi na nariadenie neodkladných opatrení. Matka opakovane namietala nedostatok právomoci českých súdov, majúc za to, že bydlisko maloletého dieťaťa bolo na základe dohody rodičov od roku 2020 na Slovensku. V tomto smere je potrebné konštatovať, že súdy Českej republiky sa v rámci svojich rozhodnutí vysporiadali tak s otázkou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa (a námietkami matky v tomto smere) ako s aj právomocou konať vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Jurisdikciu nad maloletým dieťaťom vo vzťahu k rozhodovaniu o opatrovnických právach vykonáva český súd, a to v prebiehajúcom konaní, ktoré nie je právoplatne skončené.

Skutočnosť, že maloleté dieťa si od 04.09.2023 plnilo predprimárne vzdelávanie v Materskej škole, B. B. X, B., v školskom roku 2024/2025 navštevuje Základnú školu s materskou školou, A. X, B., od septembra 2023 navštevuje na Slovensku pediatričku L. F. ako aj rôzne záujmové krúžky (futbal, plávanie, akadémia YTA) a má na Slovensku starých rodičov z matkinej strany a veľa kamarátov, nie je relevantná z hľadiska záveru súdu, že rodičmi založený obvyklý pobyt maloletého dieťaťa v Českej republike, nemôže byť na základe týchto okolností zmenený.

66. Odvolací súd sa následne zaoberal ustálením, či obaja rodičia alebo iba niektorý z nich k maloletému dieťaťu vykonával opatrovnicke práva. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že v zmysle Nariadenia pojem opatrovnicke právo zahŕňa práva a povinnosti súvisiace s osobnou starostlivosťou o dieťa, najmä právo určiť miesto obvyklého pobytu dieťaťa. Z predložených listinných dôkazov, rodného listu maloletého dieťaťa, výsluchu účastníkov vyvodil súd jednoznačný záver, že ide o dieťa, ku ktorému nadobudli a vykonávajú opatrovnicke práva obaja rodičia. Otec nadobudol opatrovnicke právo k maloletému dieťaťu zo zákona, toto opatrovnicke právo aj riadne vykonával, čo bolo nad všetky pochybnosti preukázané. Matka nadobudnutie opatrovnickeho práva otca nenamietala, spochybňovala však jeho výkon, argumentáciou založenou na tvrdeniach, že otec bol pracovne vyťažovaný, venoval sa svojim záujmom a vzťahu s inou ženou a opateru o maloleté dieťa prenechával iba na ňu. Túto argumentáciu matky považoval súd za nedôvodnú, keď bolo preukázané, že rodičia žili v spoločnej domácnosti do mája 2022 a kritiku kvality starostlivosti otca zo strany matky vyhodnotil ako irelevantnú vo vzťahu k návratovému konaniu (ktoré nie je konaním opatrovnickým).

Pri ustálení otázky, či bolo premiestnenie maloletého dieťaťa z Českej republiky na Slovensko matkou neoprávnené, dôvodil, že neoprávneným premiestnením, alebo zadržiavaním dieťaťa sa rozumie porušenie opatrovnickeho práva, podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením, alebo zadržaním a za predpokladu, že toto právo sa skutočne vykonávalo, buď spoločne alebo samostatne, alebo by sa takto bolo vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu. Opatrovnicke právo sa považuje za vykonávané spoločne, ak na základe rozsudku alebo zo zákona jeden nositeľ rodičovských práv a povinností nemôže rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa bez súhlasu druhého nositeľa rodičovských práv a povinností (čl. 3 Haagskeho dohovoru). Vzhľadom na existenciu a výkon opatrovnickeho práva otca voči maloletému dieťaťu súd uzavrel, že matka ako druhý rodič nemá výhradné právo určiť alebo meniť obvyklý pobyt dieťaťa. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v danom prípade matka zadržáva maloletého od 15.06.2023 bez súhlasu otca, resp. súhlasu opatrovnickeho súdu mimo krajiny obvyklého pobytu maloletého a tento stav doposiaľ trvá.

67. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou matky, že navrátenie maloletého dieťaťa do Českej republiky by bolo v príkrom rozpore s jeho najlepším záujmom, vzhľadom na skutočnosť, že princíp aplikácie najlepšieho záujmu dieťaťa v prípade jeho neoprávneného premiestnenia alebo zadržania sa odlišuje od jeho uplatňovania v konaniach o opatrovníckych právach. Najlepším záujmom takéhoto dieťaťa je ne byť neoprávnené premiestnené, s čím súvisí povinnosť zmluvného štátu Haagskeho dohovoru zabezpečiť okamžitý návrat dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu. Nariadenie návratu maloletého dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu, do Českej republiky plne korešponduje s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, ktorým (záujmom) je ochrániť maloleté dieťa na medzinárodnej úrovni pred škodlivými účinkami jeho neoprávneného premiestnenia a zabezpečiť mu bezpečný návrat do štátu jeho obvyklého pobytu. Inherentnou súčasťou najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je jeho právo na to, aby nebolo odtrhnuté od jedného z rodičov a zadržované druhým rodičom, ktorý sa domnieva, že jeho práva majú väčšiu váhu než práva dotknutého dieťaťa. Dieťa nemôže byť považované za vlastníctvo rodičov, ale musí byť k nemu pristupované ako k jednotlivcovi s vlastnými právami a potrebami (rozsudok ESĽP vo veci Maumousseau a Washington proti Francúzsku zo 06.12.2007, sťažnosť č. 39388/05, bod 68). Spory či nezhody medzi rodičmi nie je možné riešiť tým, že jeden z rodičov bez vedomia a súhlasu druhého rodiča, resp. akéhokoľvek právoplatného rozhodnutia súdu odíde alebo zotrvá spoločne s maloletým dieťaťom v inom štáte, než je štát obvyklého pobytu dieťaťa, a tým znemožní druhému rodičovi výkon jeho rodičovských práv. Takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu, keďže ním dochádza k vážnemu zásahu do práv druhého rodiča, preto je žiaduce, aby následky tohto konania boli pokiaľ možno čo najrýchlejšie odstránené rozhodnutím o nariadení návratu dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu. Haagsky dohovor sleduje práve tento účel (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 37/2022 zo dňa 18.01.2022).

68. Z prejaveneho názoru maloletého dieťaťa, ktoré hovorí slovenským i českým jazykom, vyplýva, že dieťa má pozitívny vzťah k obom svojim rodičom, nechce žiť len na Slovensku, ale chce chodiť aj do Českej republiky, chce, aby sa vyriešil konflikt medzi rodičmi, aby sa nehádali a bol kľud. Vedelo by si predstaviť návštevu školy tak v Českej republike, ako aj na Slovensku. Uvádza, že kamarátov má v Českej republike i na Slovensku, dokonca kamaráta A. z Čiech označilo za lepšieho najlepšieho kamaráta ako L. zo Slovenska. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy aj názor maloletého dieťaťa s ohľadom na jeho rozumovú a vôľovú vyspelosť (dieťa bolo vo veku 7 rokov), ktorý aj v kontexte všetkých skutočností zistených v priebehu konania svedčí v prospech vyhovievania návrhu otca.

69. Odvolací súd sa zaoberal aj tým, či v konkrétnych okolnostiach veci boli splnené podmienky, za ktorých nemusí dôjsť k návratu maloletého dieťaťa. Ustálil, že v danom prípade tieto podmienky pre nenariadenie návratu maloletého dieťaťa predpokladané v čl. 13 Haagskeho dohovoru splnené neboli, keďže matka neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie existencie vážneho nebezpečenstva v prípade návratu maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 81/2020-21 zo dňa 13.02.2020, v ktorom ústavný súd konštatoval, že vyplýva z ľudskej jedinečnosti, zložitosti ľudskej psychiky a duše, ako aj z pestrosti života v jednotlivých kútoch sveta, že každá zmena sociálneho a kultúrneho prostredia pri návrate do inej krajiny (aj keď krajiny obvyklého pobytu dieťaťa) predstavuje určité riziko vzniku sociálnych a kultúrnych záťaží pre dieťa, avšak s týmto rizikom je potrebné objektívne počítať a formulácia čl. 13 písm. b) Haagskeho dohovoru uvedené akcentuje, keď pripúšťa nenariadiť návrat dieťaťa rozhodnutím súdu do krajiny obvyklého pobytu len v prípade existencie vážneho nebezpečenstva (a teda nie všeobecného, potenciálneho alebo v miere predpokladaného a logického) fyzickej alebo duševnej ujmy (a teda nie vo vzťahu k nezačleneniu do sociálneho či kultúrneho prostredia samému osebe) alebo privedenia dieťaťa do neznesiteľnej situácie (musí ísť o situáciu, ktorá má reálny potenciál ohroziť mravný vývoj dieťaťa alebo ktorá vystavuje dieťa reálnemu strádaniu po stránke nedostatku pre život nevyhnutných predpokladov – strava, ošatenie, bývanie, vzdelania a pod.).

Výnimka zakotvená v čl. 13 písm. b) Haagskeho dohovoru sa vzťahuje len k vážnej hrozbe ujmy na strane dieťaťa, nie rodiča, a týka sa len tých situácií, v ktorých nemožno od dieťaťa spravodlivo a rozumne požadovať, aby znášalo nepríjemnosti spojené s návratom do krajiny jeho obvyklého pobytu (napr. rozsudok ESĽP vo veci K. J. proti Poľsku, bod 64; rozsudok ESĽP vo veci Maumousseau a Washington proti Francúzsku, body 69 a 73). Žiadnu takúto okolnosť odvolací súd na základe vykonaného dokazovania nezistil, keď maloleté dieťa hovorí aj českým jazykom, čo je dôležité najmä v kontexte prípadného plnenia si povinnej školskej dochádzky, v Českej republike má svojho otca, s ktorým má vytvorený silný citový vzťah, nevlastného brata, rodinných príslušníkov z otcovej strany, kamarátov, dostupnú zdravotnú starostlivosť na vysokej úrovni, ako aj možnosti návštev záujmových

krúžkov (ktoré aj navštevovalo). Vážna hrozba ujmy, pre ktorú by bolo potenciálne možné nenariadiť návrat dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu, sa musí týkať výlučne maloletého dieťaťa, nie rodiča (v tomto prípade matky). Argumentácia matky, že je vo svojom odbore v Českej republike nezamestnateľná a nemá finančné prostriedky na život vo veľkomeste, akým je H., neobstojí, keď nebolo preukázané, že by matka mala akékoľvek obmedzenia (s výnimkou neznalosti českých daňových a účtovných predpisov), pre ktoré by sa nemohla uplatniť na trhu práce v Českej republike a dosahovať adekvátny príjem pre život v danom meste. Nie je vylúčené, že matka si pri vyvinutí primeraného úsilia osvojí českú daňovú a účtovnú legislatívu a podarí sa jej uplatniť aj v danom odbore. Neušlo pozornosť odvolacieho súdu, že otec verbalizoval, že je ochotný platiť matke po určitú dobu nájomné, keďže si uvedomuje, že bývanie v H. nie je jednoduché, pričom z jeho zodpovedného prístupu ohľadne finančného zabezpečovania rodiny v minulosti je dôvodné predpokladať, že matke bude po finančnej stránke nápomocný.

Výnimka, ktorá spočíva v hrozbe vážnej ujmy v zmysle čl. 13 písm. b) Haagskeho dohovoru, neposkytuje súdu štátu, do ktorého bolo dieťa unesené, možnosť zvažovať, kde bude dieťa spokojnejšie alebo šťastnejšie; rozhodnutie o tom je vyhradené konaniu vo veci starostlivosti o dieťa pred súdom štátu, kde malo dieťa pobyť pred únosom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 176/2015 zo dňa 27.04.2015).

70. V okolnostiach danej veci odvolací súd vyjadruje pochopenie pre situáciu matky, ktorá si na území Slovenskej republiky zariadila nový život, cíti sa stabilnejšia v kruhu svojej pôvodnej rodiny a priateľov, avšak súčasne pripomína zodpovednosť matky za jej rozhodnutie žiť v zahraničí (Českej republike) a založiť si rodinu s cudzincom (občanom Českej republiky), z čoho pre ňu plynú adekvátne následky prejavujúce sa aj vo výsledku tohto konania.

71. Ďalšie argumenty účastníkov konania odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

72. Na listiny predložené otcom (dátami z mobilného telefónu matky, vrátane vyúčtovania služieb, súhrnného prehľadu služieb a prehľadu služieb po číslach, výpisu z platobnej karty, ktorú používala matka za obdobie rokov 2020 až 2022, objednávkami a faktúrami) a matkou (výpismi z jej účtu, výsledku laboratórnych vyšetrení, podporným stanoviskom Centra pomoci pre rodinu, objednávkou služieb Swan multimedia, zmluvou o poskytovaní verejných služieb), ktorými účastníci konania mienili preukázať obvyklý pobyt maloletého, odvolací súd neprihliadol ako na relevantné dôkazy, ktoré sú podstatné na posúdenie tejto skutočnosti z dôvodu, že z ostatných vykonaných dôkazov táto skutočnosť bola jednoznačne preukázaná.

73. O trovách prvoinštančného ako aj odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52, § 58 CMP a § 396 ods. 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

74. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je dovolanie prípustné (§ 76 CMP).

Pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní sa postupuje podľa štvrtej časti CMP (§ 370 ods. 2 CMP).